

உ
கணபதி துணை.

திருமுல்லை வாயிற் புராணம்.

திருவாரூர் வைத்தியநாத நாவலரவர்கள்

குமாரர்

சீகாழி வடுகநாத தேசிகரவர்கள்

இயற்றியது.

திருக்கலைய பரம்பரைத் தருமபுரவாதினத்து மஹா சந்நிதானம்

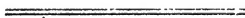
ஸ்ரீலக்ஷ்மி சுப்பிரமணிய தேசிக கௌரிகள்

கடலோலி உடையியார்

ஸ்ரீகாழி மகா-ந-ந-ஸ்ரீ

ப. அ. முத்துத்தாண்டவராயம்பிள்ளையவர்களால்

சீகாழி :

‘திரிபுரகுந்தரி’ பிரஸில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

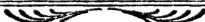

PRINTED AT THE
'THIRUPURASUNDARI' PRESS,
SHIYALI.

சிவமயம்.

திருமுல்லைவாயிற் புராணம்.

முகவுரை.

வாகை-வல்லாண்முல்லை.

வாயில் வினையறுக்கும் வானமுதர் தேன்முல்லை
வாயில் குடவளஞ்சோ வாயிற்றே—காயிற்
கோமேப்புநர் தாமக் குனிவில் லேதேதா
னமேப்புநர் தாமத்த னாடி.

எல்லாவறிவும் எல்லாமுதன்மையும் எல்லாவறுக்கிரகமுடைய
புடைய சிவபெருமான தாம் ஒருவரேயாய்ப், பசுக்கள் யாவும்
தாய்க்கு) என்றும் உடைமைப் பொருள்களேயாகத் தாய்
என்றும் உடையவராயே நின்று, பசுபதி எனப்படும் தாய்
பிரபஞ்சம் எங்கும் நீக்கமற விபாபிதது நிற்பராயினும்,
அவவுண்மை யாவருக்கும் விளங்காதாகலின், யாம் எளிதின்
வழிபட மீயுமாறு திருவுளங்கொண்டு எண்ணில்லாத சிவன
நலங்களைப் பூமியில் வைத்தருளினார். அவற்றுட் சோழ
மண்டலத்து ஆவிநாட்டினகண் காவிரியியின் வடபாற் சமுத்திர
நீரத்திற சிறந்து விளங்குவது தென்திருமுல்லைவாயில். இத்
திருப்பதி திருக்கலைய பரம்பரைத் தருமபுரவாதின் கர்த்தா
பரிபாலனத்துக்குட்பட்டது இவ்வாலயம் கி.பி. ௧௯௧௨-ல் சீகாழி
புறமீத் சிதம்பரநாதமுகலியாரவர்களால் ஜோனோததாரணமுட
மஹாருடபாபி ஷேகப்பிரதிஷ்டையும் செய்விக்கப்பெற்றது.

இத்தலமானமியத்தைத் தருமபுரவாதின் துத் திருவாரூர்
வைத்தியநாத நாவலரது நான்காம் புத்தூர் வடுகநாத தேசிகர்
(௧௪௬௭—௧௭௮௭) இயற்றினார். இவர் சீகாழியில் வசித்துப்
பிரபல கவிஞராகச் சென்னையிற் றுறைசைக் கச்சியப்பமுனிவர்
(௧௭௭௩—௧௭௮௯) விநாயகபுராண பரங்கேதறியபோது அச்
சைபெரு நாயகராக வீற்றிருந்தா ரென்பதால் இவர் கல்வித்
திறமும் ஆன்றிவாமுக்கமம் அறியப்படுவன. இப்புராணவேடு
யானது தந்தை கைவசமிருந்ததை ௧௯௧௮-ல் திருவாரூர் இலக்
கண விளக்க பரம்பரைச் சோமசுந்தராதேசிகர் மிகப் பிரபல
பாடும் பிரதிசெய்து கொடுத்தனர்.

இதப் புராணத்தைப் பிரகடனஞ் செய்து உதவுவதற்
புல்லாவுரிமையும் உடையவர்கள், திருக்கலைய பரம்பரைத்

தருமபுரவரீதினத்து உடவது மஹாசந்நிதானம் ஸ்ரீஸுரீ
சுப்பிரமணியதேசிக ஞானசம்பந்த பண்டாரசந்நிதிகளே ஆத
லின் அப்பெருந்தகையாளர்க்கு இதனை உரிமைப்படுத்தி
உரிமையுரை ஒன்று வரைநது திருச்சமுகத்திற்குச் சமர்ப்
பிததுளளேன்.

திருஞானசம்பந்தரது திருத்தேவாரம் பெற்ற இப்பெரும்
பதியின் இம்மான்மியம் ஸ்ரீ ஸத்தியானந்த ஸௌந்தரி ஸமேத
ஸ்ரீ யூதிகா பரமேசுவரசுவாமியின் பிரபாவத்தை எடுத்துக்
கூறும் கூசருக்கம உடையது. இச்சருக்கங்களின் வசனத்தைச்
சுருக்கமாகப் பிறபகுதியிற் சேர்த்துள்ளேன். முல்லைவன
நாதரையும் அணிகொண்ட கோதையையும் பூசித்துப் பேறு
பெற்றதாக இப்புராணததுட் கூறும் சோழவரசன் கிள்ளி
வளவன். இவ்வளவன் திருமால் பிரமன் மரீசி காசிபன்
விவஸ்வான் மது இக்குவாகு கருத்ஸ்தன் மாந்தாதா முசு
குநதன். (காலனுக்கிது வழக்கென வுரைத்த வவன்) பிருது
லாசுடன் சிபி சோழமண்டலநதாபிதத சராதிராஜன் இராச
கேசரி பரகேசரி இவாகளுககுப் பின்னேன். தருசைராஜ
ராஜனுளளிட்டார்க்கு முன்னேன், காலனுக்கிது வழக்கென
வுரைத்த வவன் (கலிங். பரணி ௧௭௮). இக்கிள்ளிக்குப்பின்
இவன் குலத்துத் தோன்றிய இவன் நாமத்தவா பலா. அவருட்
கூடலாககண் பழையன் மாறனைப் பொருது சாய்த்துக் கோதை
மாரபறை பாராட்டப்பட்ட கிள்ளிவளவன் ஒருவன் (அகம்
௩௪௬, ௩௬௩). சோழன் குராப்பள்ளித்துஞ்சிய கிள்ளிவளவன்
ஒருவன் (புறம் ௩௭௩, கோலூர்கிழார்). சோழன்குள முற்றத்
துக் துஞ்சிய கிள்ளிவளவன் ஒருவன் (புறம் ௩௪—௪௧, ௪௬,
௬௬, ௭௮, ௧௭௩, ௨௨௬—௮, ௩௮௬, ௩௯௩, ௩௯௭ ஆலத்தூர்
கிழார் னெனனைக்குடிநாகனார் மாறேக்கத்து நப்பசலையார்
ஆலாமுலங்கிழார் கோலூர்கிழார் ஆடுதுறைமாசாத்தனார் யீயூர்
முடவனார் நல்லிறையனார் எருக்காட்டுத்தாயங்கண்ணனார்),
இக்கிள்ளி சிறுமுடி கிழான்பண்ணனைப்பாடிய புலவனுமாவன்
(புறம் ௧௭௩). இவ்வொல் குடிவளவர் காலத்தே பிராசீனஸ்தல
மாக இலகியது இம்முல்லைவாயிலெனின் இதன் தொன்மையும்
பெருமையும்கூறுதற் கியையுமோ? இப்பழம்பழிமான்மியத்தை
யாவரு முணாநது சிவபிராணை மெய்யனபோடு வழிபட்டுய்தற்
பொருட்டு மஹாசந்நிதானத்தின் கட்டளையச சிரசாவகித்து
இந்நூலைப் பிரசுரிக்கத் துணிந்த என் துணியைப் பெரியோர்
ஆதரிப்பார்களாக.

ஸ்ரீகாழி, பிரபவஸ்ரீ }
சித்திரைமீ கவ }

ப. அ. முத்துத்தாண்டவராயப்பிள்ளை.

திருக்கைலாசபரம்பணத் தருமபுவாதீனத்து

உரு-வது மஹாசந்நிதானம்

ஸ்ரீஸ்ரீ சுப்பிரமணியதேசிக ஞானசம்பந்தபண்டாரசந்நிதியவர்கள்

திருமுன் விஞ்ஞாபனம்.

பாடாண்டிணை-உடனிலைத்துறை.

உலகு திகழுக வோங்கி யிலகறம்
விளரிவண் டிமிரத் தனையவிழ் முல்லை
வினாபுன முருக்கத் துளைதரு தோற்றங்
களங்கனி மிடறறுக் கண்ணுத னிறத்ததுத
துளங்குவெண் டலைநிரை விளங்குவ கடுக்குந்
துடவை செறீஇப் படர்தரும் பாண்டி
மண்டிலத் தவனிபர்க் கொண்டிறற றகைநீஇ,
யிவனே யிளங்கதிர் தவமுதிர் தோற்றத்துப
பரைபாற றனிர்த்த பனனிற்ச சத்தியாக்
காவிரி கிளைத்துக் கணக்கில காலெழப்
பூவிரி வளவர்தம் புனஞட் டாங்கன
தொண்டியர் பரசந் தொண்டைய பாண்டகை.
நீயே செம்மலை நிலைத்தெனப் பாருகடா
தாயே நிறபத தாழ்வி லாற்றலி
னுருப்பிறழ்ந தொருவ னுமபர் நாணவுந
தருக்குற ரெருவன தாணிலை பேணவுந
துருவிய குறியினைச் சுட்டுதல் கருதி
நொச்சியுந் கிடங்கும் நோனதுநிற பனவென
நச்சுநர் ஈவிறறு நாமக் கூடலாய்,
இவனே யுடலுயி ரியக்க மிறைவன
திவரிய வினறி யியங்கா வெனனப்
புலப்படுத் தற்காப் பொறிபல சுமந்த
தலத்தொளிர் முனிவார் தருமையிற கூடுவான்.
மங்கல குணந்தான் மலிந்தவ னென்றும்
பங்கமும் மலமில் பண்பின னென்றும்
நிறைசிவ னென்றும் பறைமொழி யவற்றா
லரனிலை முழக்கும் விரிந்த வாரண
விழுப்பொருள் சொக்க மேலவ னீஇ,
யருவுரு குறிகுண மடிமுடி நாபபண்
தருநிலைக் கட்டுச சார்பினா வீடு

தணந்தவ னாகித் தனித்தவன் பதியாம்,
 வெண்கிலை போன்று வியனிலை பற்றும்
 புண்ணிய நிலையின் பசுவாம், அவற்றைத்
 திண்ணிதி னுறுத்துவ திரிமலம், இவற்றை
 பண்ணலரு செழுத்தே யகற்றுவ னென்னு
 முண்மைச சொரூப மூவப்ப னுவனு
 மண்ண லாகமத் தப்பொருள் சுப்பிர
 மணிய தேசிக மாசிலா மணியிவன்.
 அங்கயற் கண்ணி பங்கின னீஇ, யுளப்
 பங்கயச செல்வி பாங்கின னிவனே.
 கண்ணுதல் கண்டங் கறுத்தோ னீஇ,
 ஒண்டக வாங்கவை யொறுத்தோ னிவனே.
 அறிவான் ருனே யறிவிப் பானே
 பறிவா யறியும் அவனுந் தானே
 அறியும் பொருளு மவன்ற னாயே
 அடனின் ருங்குத் திடனுறக் கெழீஇ,
 பெங்குற ருனிறை யென்றிசைப் பவாதம்.
 நெஞ்சற் றன்னவின் னீர்மைய ராகவின்,
 பேறு மப்பெரும் பேறளிப் பானும்
 நீறு தவப்பூதத் தீயிரே யாகவின்,
 இனியவு முளவோ வெமக்கிந நிலையினும
 மருமலர்க் கமலையும் வளஞ்சால் தருமையி
 துருகில மென்னக் குழீஇய வாறு
 திருமுக மலர்ந்த செழுந்தமிழ் வேந்தீர்
 பிறிநங் கேண்மினும் பிறங்கிசை வாழிய
 வாழிய கிகமம் வாழிய வர்கமம்
 வாழிய வடியவர் மாண்பமர் குழாஅத்து
 வாழிய தருமை மரபட் டவனே
 நானசம் பந்த நற்பெயர் கொளீஇ
 மோனதா தான்மிய முறுகக் கூடலின்
 புறப்புற நெறியும் புறமார் நெறியும்
 அகப்புற நெறியு மகற்றியவ் வகஞ்சால்
 செமமை நெறியே யம்மைய சரதம்
 ஆங்ஙனம் வென்றிந கசைவில்தித் தாந்த
 மாபபெரு வென்றி யடைந்தனீர் நிற்பீர்.
 இருவரு மொருங்கே விசைந்தனீர் மருவலிற்
 பெருநில மடங்கலும் பெருநெறி யிலகநுங்
 கைவயப் படுதல் மெய்யே யன்றோ
 பொய்யா காத்தன வெய்யா தறைவல்.

அதனால்

நுந்திரு மடத்து நூல்வல் லாருட்
 செந்திரு மாலெனச் சீரியன் வடுகன்
 பேரா காரன் பேரா முல்லை
 வாயி லென்னுதும் வாழ்க்கைமேம் பாடு
 மொழிந்தன னதனை வழிப்படுத துவிமென
 வசசத் தோடுதும் பக்க வியம்புபு
 கொச்சை மழலைக் கோடனைக் குதவுதிர்
 பரம்பொருண் முக்கட் பரமனை நென்று
 முரண்படு மூகா மொய்வலி தொலைப்பான
 பெரும்பிணி தீர்க்கும் பேரருண் மந்திரந்,
 சைவ மடங்க ளுப்பதி னெட்டினு
 மைந்தே யைநதென வதுவதிப் பதற்கா
 விருபக்து மூன்றா விருமபு பட்டத்
 தமபெயா ஞானசம் பந்த ராயினிர்.
 சாதன முற்றிய சாதிப் பாணை
 கோதன மாதுங் குரைகழற பணிதலும்.
 இறைபணி யாகக் கறைப வெவ்வினை
 தேடலி னுகர்விற் கூடலிற கழித்துச்
 சேர்ச்சி மாயை செறியிருண் மூலஞ்
 சோரசியி னனியத் தூய தொண்டின்
 மலரடி வைத்து மன்னுதா னாக்கியும்
 அலாபபத நிழறகீழ்மர்த்தி யனைநதிங்
 கொப்பசு செய்தும் ஒருவ னாகச்
 செப்பம் நிகழிடச் சீர்தி னடக்கியும்
 இருததி யானைத் சொரூப மியைததும்
 சிவந் பந்தொடர் சிவபோ கம்வரை
 அனைநதோ னாகப் புணர்ந்தனர் கேண்மிவ்

அஃதான்று,

நின்மலஞ் சார நிலைய வவத்தைபுட்
 பன்மயல கடிநது பகரும் விகாரி
 யல்ல னாக்கித் தொல்லைச் சாக்கிரம்
 தன்வணந தநது தானில் சொப்பனம்
 ஆரசு செய்திங் கரும்புஞ் சுழுத்தி
 நீரத் தடக்கி நீடருந் துரியம்
 ஆனநதா தீதத் தழுத்திய வதீதம்
 பெறுவான் புரிநது பிணைஇ யுவநதனிர்.

அஃதான்று,

உயிர்தனைப் புல்லி யுரியதா னாகிச
செயிரற வணைநது தீதற வடக்கி
வேதித் தழுதஞ் சாதித் திருநதனிர்,
காநத மனல்புனல் காநதுங் குளிகை
பொன்னய முப்புப் புகரறு சீருண
மீவற்றொடு மருவ வியைய வீகருக்
குன்றுத விலைப் பொன்றுத விலைப்
சமத்துவ முளஞ்ச சமைத்துற பத்தி
யாதி யாதற கிழுக்கிலி ரனனா
னநுபவ மொன்றற் கநுகுண னாக
நலகினிர் பரவ. நறறமிழக் கமலை
பல்வளஞ் சுரப்பப் பாரகத் துதித்த
ஞானப் பிரகாச மானவ ராதலி
னென்று மினிதி னியைக நும் மியைபு.
சைவநற் கவசஞ் சாத்தி நீவிர்
மெய்ப்புரி வாளாற் பொய்ப்பகை கலை இப்
புகழும் வலியும் நிகழுங் கொடையும்
அளியுங் கவினுதிர் கனியாம் பெற்றனே.

உரிமையுரை.

. முப்புவ னத்து மிக்க முல்லைமான் மியமா மாலை
பிப்புவித் தருமை ஞானத் திலகுமா தீன கர்த்தர்
சுப்பிர மணிய நாமச சுரேந்திரர்க் குரிய தாமாற்
ஹப்பிலா தணிந்தேன முத்துத் தாண்டவ ராயப் பிள்ளை.

உ

சீவாயார்.

திருச்சிற்றமபலம்.

தென்திருமுல்வலவாயிற்றேவாரம்.

திருஞானசம்பந்தபூர்த்திகவாமிகள்

திருவாய்மலர்ந்தருளியது.

பண்-பியற்றைக்காந்தாரம்.

திருச்சிற்றமபலம்.

துளிமண்டி யுண்டு நிறமவந்த கண்ட
னடமன்னு துன்னு சுடரோ
றெளிமண்டி யுப்ப நலகங் கடந்த
வுடைபவக நெங்க ளரனூர
களிமண்டு சோலை கழனிக் கலந்த
கமலங்க டங்கு மதுவிற
றெளிமண்டி யுண்டு சிறைவண்டு பாடுந்
திருமுல்லை வாயி லிதுவே.

(க)

பருவத்தில் வந்து பயனுற்ற பண்ப
னயனைப் படைத்த பரம
ரைவத்தொ டங்க மவைகட்டி யெங்கு
பரங்குக நின்ற வரனூர
ருநலத்தின மிகக் கொளிரசங்கொ டியி
யவைபேயாத மேரத் வெருவித்
தெருவத்தில் வந்து செழுமுத தலைக்கொ
ட்டருமுல்லை வாயி லிதுவே.

(உ)

வாராத நாடன வருவாராதம் வில்லி
னுநடுமல்கி நாளு முருகி
லாராத வினப எனலாத வனப
னநுண்பேவி தின்ற வரனூர
பேராத சோதி பிரியாத மாபி
னலாமேவு பேதை பிரியா
மராத காத நெதிரேர நீடு
திருமுல்லை வாயி லிதுவே.

(ங)

ஒன்றொன்றொ டொன்று மொருநான்கொ டைந்து
 மிருமுன்றொ டேழு முடனா
 யன்றின்றொ டென்று மறிவான வர்க்கு
 மறியாமை நின்ற வரனூர்
 குன்றொன்றொ டொன்று குலையொன்றொ டொன்று
 கொடியொன்றொ டொன்று குழுமிச
 சென்றொன்றொ டொன்று செறிவா னிறைந்த
 திருமுல்லை வாயி விதுவே. (ச)

கொம்பனன மின்னி னிடையாளார் கூறன்
 விடைநாளு மேறு குழக
 னம்பனனெ மன்பன் மறைநாவன் வானின்
 மதியேறு சென்னி யரனூர்
 ரம்பன்ன வொண்க ணவரா டாங்கி
 னணிகோ புங்க ளழகார்
 செம்பொன்ன செவ்வி தருமாட நீடு
 திருமுல்லை வாயி விதுவே. (ரு)

ஊனேறு வேலி னுருவேறு கண்ணி
 யொளியேறு கொண்ட வொருவ
 னானேற தேறி யழகேறு நீற
 னரவேறு பூணு மவனூர்
 மானேறு கொல்லை மயிலேறி வந்து
 குயிலேறு சோலை மருவித்
 தேனேறு மாவின வளமேறி யாடு
 திருமுல்லை வாயி விதுவே. (சு)

நெஞ்சாந நீடு நினைவாரை மூடு
 வினைதேய நின்ற நிமல
 னஞ்சாடு சென்னி யரவாடு கைய
 னனலாடு மேனி யரனூர்
 மஞ்சாரு மாட மனைதோறு மைய
 முளதென்று வைகி வரினுரு
 செஞ்சாலி நெல்லின் வளர்சோ றனிக்கொ
 டிருமுல்லை வாயி விதுவே. (எ)

வரைவந் தெடுத்த வலிவா ளரக்கன்
 முடிபதது மிற்று நெரிய
 வுரைவந்த பொன்னி னுருவந்த மேனி
 யுமைபங்க னெங்குள் பரனூர்

வகைவந்த சந்தை டகிலுந்தி வந்து
மிளர்நின்ற மிபான்னி வடபாற்
நிரைவந்து வந்து செறிதேற லாடு
திருமுல்லை வாயி விதுவே.

(அ)

மேலோடி நீடு விளையாடன் மேவு
விரிதுலன் வேத முதல்வன்
பாலாடு மேனி கரியாறு முன்னி
யவர்தேட நின்ற பரணார்
காலாடு நீல மலர்துன்றி நின்ற
கதிரோறு செந்நெல் வயலிற்
சேலோடு வாளை குதிகொள்ள மல்கு
திருமுல்லை வாயி விதுவே.

(ஆ)

பனைமல்கு திண்கை மதமா வுரித்த
பாமன்ன நம்ப னடியே
வினைவன்ன சிந்தை யடையாத தேர
ரமண்மாய நின்ற வரணார்
வனைமல்கு கைகை வகுளங்க னெங்கு
முனைங்க னெங்கு நெரியச்
சினைமல்கு புன்னை திகழ்வாச நாறு
திருமுல்லை வாயி விதுவே.

(இ)

அணிகொண்ட கோதை யவணன்று மேத்த
வருள்செய்த வெருதை மருவார்
திணிகொண்ட மூன்று புரமெய்த னில்லி
திருமுல்லை வாயி விதன்மேற்
றணிகொண்ட சிந்தை யவர்காழி ஞான
மிருபநத னெண்ட மிழ்கனி
னணிகொண்ட பத்து மிசைபாடு பத்த
ரகல்வான மாள்வர் மிகவே.

(ஈ)

திருச்சிற்றம்பலம்.

—*—

சு

தேன் திருமுல்லைவாயிற்றேவாரம்.

சேக்கிழார் சுவாமிகள் அருளிச்செய்தது.

திருச்சிற்றம்பலம்.

வைகும் நாளிற் கீழ்பான் மயேந்திரப் பள்ளி வாசஞ்
செய்பொழிற் குருகா ளுருந் திருமுல்லை வாயில் உள்ளிட்
டெய்திய பதிக ளெல்லா மின்புற விறைஞ்சி யேத்தித்
தையலாள் பாகர் தம்மைப் பாடினார் தமிழ்ச்சொன் மாலே.

திருச்சிற்றம்பலம்.

—❖—

உ

பிறங்குசீர்ப் புராணந் தன்னைப்
பெரும்புவி யச்சி னேற்ற, நிறந்தரு பொன்னை யீந்த
நிருபர்தம் புகழ் கூறிற்று.

—❖❖—

முருந்தன மூரலார் முல்லை மான்மியம்
பருந்தன மிறைஞ்சுமத் தருமைப் பண்ணவர்
மருந்தன சுப்பிர மணிய தேசிகர்
கருந்தன மீயநற் காட்சி சான்றதே.

சிவமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமுல்லைவாயிற் புராணம்.

— ❀ ❀ ❀ ❀ ❀ —

(க) கடவுள் வாழ்த்து.

காப்பு.

சத்தி யானந்தத் தாயுமை பங்கினன்
சத்தி யானந் தழைக்குந் தமிழ்ச்சொல்லுஞ்
சத்தி யாவுந் தருநதிரு முல்லைவாழ்
சத்தி யானையின் றுமரைப் பாதமே.

மாசிலாமணிநாதர்.

நீர்மருவுஞ் சடைமுடியுந் திருவடியு மாதியந்த நிலைமை
காணச, சோமருவுந் திருநெடுமா லேனமாய்ப் படியிடந்து தேடக்
கஞ்சத், தார்மருவுஞ் சதர்முகத்தோ னேதிமமாய்ப் பறந்து
விண்ணுந் தாழத் தேட, வேர்மருவும் பேரொளியாய் வளர்ந்த
முல்லை வனப்பொருளை யிறைஞ்சி வாழ்வாம். (க)

நின்மலமாய் நித்தியமாய் நித்களமாய் நிராமயமாய் நனைவுக
கெட்டாச, சின்மயமாய்ப் பல்லுயிர்க்குந் தோற்றமா யுணர்வரிய
தெளிவு மாகித், தொன்மயமா யைநதொழிலுந் தொகுத்தருளே
தனுவாகித் தோன்றுந் தேவைப், பொன்மதிக்குழ் முல்லைவனத்
தினிதிருநக பரமபொருளைப் புநதி சேர்ப்பாம். (உ)

வேறு.

அல்லைவனப் பழிததகுழ லருள்பொழிவேற் கண்ணி
யணிகொண்ட கோதையிடத் தணிகொண்ட மணியைத்
தொல்லைவன சத்தவனு நாரணனுங் காணாச
சோதியைநா தாந்தபாரு சுடரான முதலைத்
தில்லைவனத் தருண்டனங் குனித்துநிறை தேவைத்
தெய்வசிகா மணியைமறை தேயு யுங்கா னாத
முல்லைவனப் பெருமானை மாசிலா மணியை
முக்கணு பகணையா முன்னியிறைஞ் சிவோம். (ங)

அணிகொண்டகோதைபயம்மை.

பூமகளு நாமகளும் போற்றிகைக்கும் பதத்தாணைப் போதார்
தெய்வத், தாமதநங் குமுலாணைத் தடவரையைப் பழிந்ததனத்
தடத்தி னுணைக், காழனுருக் கடிந்தவனுங் காழமுறப் பொருத
கயற் கண்ணி னுணைப், பாமருவு முல்லைநக, அணிகொண்ட கோ
தைபையாம் பணிதல் செய்வாம். (ச)

தக்கணுமூத்தி.

ஊமக்கணு மலைமகள் வழத்து மேன்மைசே
தக்கணு யகருட, னன்று தோன்றிய
மூக்கணு யகன்றிரு முல்லை மாநகர்த்
தெக்கணு மூர்த்திதான் சிந்தை செய்குவாம். (இ)

வயிரவர்.

உண்ட கஞ்சகளு செல்வமுண் டருளுமுண் டெளமா
முண்ட கஞ்சக மலர்தரப் பூம்பொழின் முகத்துப்
உண்ட கஞ்சகம் பயிவிசைக் காழியம் பதியிற்
கண்ட கஞ்சக னிணைச்சரண் பணிவது கடனே. (ஈ)

வரசத்தி விநாயகர்.

பெருங்களிற்று முகப்பதகன் புயங்களிற்று விழுவந்து
மொருகளிற்றின் முன்னடந்தோ னெனிகிரிக் கிரங்கிடநேர்
தருகளிற்றி னிருணிறஞ்சேர் சமர்க்களிற்றி னுரியார்பால்
வருகளிற்றைத் திருமுல்லை வனக்களிற்றை வணங்குவாம். (உ)

முகக்கடவுள்.

பார்காட்டிந் திசைமுகத்துப் பண்ணவனைச் சிறைகாட்டி
வார்காட்டிந் தனக்கோட்டு வள்ளிபொரு புறங்காட்டிக்
கார்காட்டிந் திரைகடலிற் கவிழினர்மா முகத்துணியக்
கூர்காட்டு மிருதலைவேற் குமாரினை யடிபணிவாம். (ஊ)

திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி சுவாமிகள்.

திருமைதரும் பரம்பொருள்பா லுமைமுலைப்பால் தருவிருப்பா
திருமைதருந் திருப்பதிக மண்ணல்தலந் தொறும்பாடிக்
திருமைதருந் சமன்கிளைபக கழுவேற்றிச் சிசைமயப்
பெருமைதரும் புத்திக்காழிப் பிள்ளையார் பதம்போற்றி. (ஐ)

திருநாவுக்கரையாராதியர்.

நாவரசி னருள்போற்றி நம்பிதிரு நாவலூர்த்
தேவரசி னடிபோற்றி சிறந்ததிருப் பெருநதுறைக்குண்
மேவரசின் கழலபோற்றி மேதகுமந திரமலைப்
பாவரசின் சரண்போற்றி பரவுமனபர் பதம்போற்றி. (10)

நந்திதேவர், சண்டேசப்பிள்ளையார்.

சுரருடம்பினுந் தவருடம்பினுந் துதிநிறைந்தவிஞ் சைய
ருடம்பினும், பரவுதண்பிரம் படிதழும்பிடும் பரமநநதிதன் பத
மிறைஞ்சுவாம, பிரணவஞ்சொலுவ குரவனநதணன் பெருகு
தநதைதன் றுள்தடிநதவன், நரனணிநதகொன் றையுமணிநது
நின் நருள்வழங்குதண் டியைவணங்குவாம். (11)

சைவமே வளர்க வேதந் தளிர்கமா தவங்கள் சூழ்க
மெய்வளம் படர்க மேன்மேல் வேந்தெலாம் வாழ்க வென்று
மைவளர் கண்டன கீர்த்தி மன்னுந் முல்லை மூதூர்த்
தெய்வமாக் கதைமண் மீது சிறப்பொடு தழைக வென்றே. (12)

கடவுள் வாழ்த்து முற்றும்.

— ❀ ❀ —

அவையடக்கம்.

இரும்பதனாற் பொன்னிலைமே ஹிடச்சொல்லி போலெவரு
மெள்ளு நொய்மைத், தூரும்பதனாற் றுண்வலிமை சொறபடுவ
போற்கைப்புத் தோன்றும் வேம்பாற், கரும்புமிஞ் சுவைபெறுவ
போறசிறியேன் புனகனியாற் கவிஞர் சேர்த்த, பெருநதமிழும்
புகழ்பெறுமா லென்றமிழ்க்கு மவர்புகழ்ச்சி பேச லாமால். (13)

தென்மாந்தை வேளாள னிராகவன்சேய் வீரபபன் சிந்தை
போலு, மென்மனமுந் தழைத்தோங்கி முல்லைவனச சரிதைசிறி
தியும்ப லுற்றேன், பொனமகளைப் பொருந்தியமால் மண்டககோப
பிரிந்ததனோ புலமை மிககோர், நன்மதியாற் பேராண் வடுகன்
வாய்த் தமிழென்று னவைசொல் லாரே. (14)

அவையடக்க முற்றும்.

— ❀ ❀ —

அ

திருமுல்லைவாயிற் புராணம்.

(உ) நகர்வளச்சருக்கம்.

பொன்னுல சுவரி யாடைப் புலியினு முளதோ வென்னத்
துன்னுமா ளிகையு நீடு சூளிகைப் பரப்புந தாவில்
மின்னுதோ ரணமுஞ் சூழும் வீதியும் வேலை யார்ப்பு
மன்னுதென் முல்லை மூதூர் வளமபல விளமப லுறநேன் (க)

வேறு.

செய்யகதி ராதவன்போ லெழுந்தமுகில் கருங்கடற்றெண்
டிரைநீர் தேக்க, மையகங்கு லிருளெனன வானமெலாம் பரந
துருமு வழங்கி யார்த்துத், துய்யமுடிச சையமிசை மதிநிலா
வெள்ளமெனச சொரிநீர் மாரி, வையமுழு துய்யவரைக் கையெ
னவெள் ளருவிநீர் வழங்கிற் றம்மா. (உ)

வேறு

அருவி நின்றிழிந தமபலைப் பொருளரித் துடன்கொண்
டிரவி யீட்டபபோ லாத்தினித் தவழநதுமா வெயினர்
தருகு றிஞ்சியும் பாலைபு முல்லைபுந தணநது
மருத மேபுகுந திறைவர்பல் பதிகளும் வணங்கி. (ங)

வேறு.

கரிய வங்கயற கண்ணினை காட்டிக் காமர் புறப்புதங் கனத
னங் காட்டிச, சரிம லர்க்குழற் சைவலா காட்டித தனிமு கத்
தெழிற றுமரை காட்டிப், பரிபு ரததொலி துழனிகள் காட்டிப்
பனம ணித்திரள் பலமணி காட்டி, விரிதி ரைத்திரள் தாமரை
காட்டி மேவு காவிரி மெல்லியல செல்லும். (ச)

கரையெ லாம்பல நவமணி யிறைத்துக் கையெ லாமலர்க்
கனிகளை வகுத்துத், தரையெ லாம்புறத் திவையான மறைத்துத்
தண்க டற்கரைப புளினமுய குறைத்து, வரையெ லாம்பெறு
முல்லைசூழ் தெய்வ வளந் கர்ப்பிரான மலர்த்துணைப் பாதந,
திரையெ லாமலர்க் காமென விறைஞ்சித் தென்றி சைக்கணை
சிறந்தது பொன்னி. (ரு)

வேறு.

தடவரைச் சிமய மான தாயவயிற சநதங் கொண்டு
கடமதப் பகட்டின முததந கையரிக் கொண்டு வாரிக் [னி
குடதிசை வளங்கொண் டெங்குங் குணதிசை முகத்துப் பொன்
வடதிசை நோக்கி முல்லை வாயிலை வணங்கச செல்லும். (க)

திருமுல்லைவாயிற் புராணம்.

மாருதக் கயிறு பூண்டு வருந்தினைப் புரவி பாயக்
காருடை போத மோதிக் கறங்கொலி முரசு மார்ப்ப
வாருதிக் கிறைநீ ராழி மண்டப வீதி தோறும்
பாருடை மாக்க லத்தோர் பற்பல நடக்கு மாதோ. (௭)

செருக்கொளத் தீவின் மீனந் திமிஜிமி திமிலஞ் செய்ப
வுருத்தெழத் திமிங்கி லங்க ளுறுசிறு மீன்க ளோட
வெருக்கொளசு சுறவுக் கூட்ட மீனேற்று மகரஞ் சேறி
மாக்கலஞ் சாயப் பாய வளர்ந்தது வாரி யோதை. (௮)

ஆயிர மிப்பி சூழ்ந்த விடம்புரி யலைமொத் துண்ண
வாயிர மிடம்பு ரிக்கொண் டணிவலம் புரிச்சங் கார்ப்ப
வாயிரம் வலம்பு ரிச்சங் கடர்சுலஞ் சலங்கள் சூழ
வாயிரஞ் சலஞ்ச லஞ்சு முரிபாஞ்ச சனிய மாமால். (௯)

வேலையின் சிறப்பும் வேலை மீதெழுந் கதரு நீண்ட
தாலமுந் கணிகள் வீழுந் தகைமையுஞ் சாற்றுந் காலை
மாலவன் றிகிரி யேளி வருகிற னிருதரக் கொன்று
நீலவெஞ் சிரங்கள் விழ்த்தி நின்றிடும் நிலைமை போலாம். (10)

வேறு.

சக்க ரந்தவழ் மீனைப் பாதர்வஞ்
சக்க ரங்கொடு தாமவலை விசுதல்
சக்க ரத்துயிர் தோறுந் தடவிப்பா
சக்க ரசசமன் விசுந் தகையதே. (10௧)

வேறு.

வரம்புநிறை படடினதது வரும்பரதா மடநதையர்
ளிரும்பனகோட்டுயாபுண்ணி யிளமுக்கைவெண் கழயகெறிநது
பெருஞ்சுறவங் குழைகாட்டப் பேருவரி திரைந்தெறிக்கக்
கரும்பணியின் கருக்கெடுத்துக் கலைச்சுறு வகிர்வரால். (10௨)

வேறு.

நத்தொடு தரளந் தூக்கி நறைமலர்ப் புனனு கப்பூங்
கொத்தொடு தாம நாற்றிக் கொம்பொடு பவளங் கட்டி
முத்தொடு மிப்பி யாடும் பாதர்மா ளிகைமுற் றத்து
வித்தொடும் வினவிற் காய்வ விசிய வலையு மீனும். (10௩)

உவரிதன் திரைத்தின் காலா லுதைத்தவன் வலையை யோட்டித்
தவழ்வனைக் கோடு ருட்டித் தடங்கரைப் புளினந் தெற்றிப்
பவளமு முத்துந் தூர்த்துப் பரத்தியர் சிற்றின் முற்றசு
சுவடுபோன் றழிப்பச சேறுந் துழனிசேர் முல்லை முதுநர். (10௪)

திருமுல்லைவாயிற் புராணம்.

வேறு.

செங்குவளை வெண்கமலஞ் செங்கமலங் கருங்குவளைச் சேர்
நது கடிப், பொங்குதிரைப் புனற்றடத்துப் பூம்படாம் போர்த்
ததெனப் பொலிந்த காட்சி, சங்குதவழ் முல்லைவனத் தெம்
பிரான் திருநயனந் தம்மி லொன்றாளு, செங்கதிரை வெண்கதி
ரைச் செம்பாம்பு கரும்பாம்பு சேர்த லொக்கும். (106)

வேறு

கானக கைதை வெள்வாட கைக்கொளக் கடிப்புன் னாகந்
கானக மெடுத்தோன் மேனி கைக்கொளக் கஞ்சந் திங்கட்
கானக மணிய மாதர் கண்டன முல்லை வாயிற்
கானகந் திருவம் பாடக் கண்டன முல்லை வாயில். (106)

காமாம படருங் கிதங் காவிரேர் கண்ணூர் பாடக்
காமாம படருங் கிதங் காவிரேர் கண்ணே பாடுந்
தாமரைத் தாளைத் தேடத் தரையிடந் துழலு மீசன்
தாமரைத் தாளைத் தேடத் தரையிடந் தவனையோற் கேழல். (107)

கோலவெண் கோட்டு முத்தின் கோலவெண் ணிலவார் காவே
நீலமா விருளைச் செய்யு நீனிறக் கிடங்கே யாளை
யோலமிட் டலறற் போறகல் லோலமே யுவரி நீர்மோ
தாலமே பெனவி ருண்ட தாலமே பரந்த தெங்கும். (108)

வேறு.

வேதமே வளர்க்குஞ் சைவ வேதிய ரிடமுங் கித
நாதமே வளர்க்கு நலயாழ் நாடக ரிடமுங் கேள்விப்
போதமே வளர்க்கு ஞானப் பொருணிதோ ரிடமுங் கோடா
நீதமே வளர்க்குஞ் செங்கோ னிருபர்வா ழிடமு நீடும். (109)

வேறு

ஆகு திப்புடை யெழுச்சியா லகிறபுகைத் திரளான்
மேக லோகமு மொத்தது பேரின்ப விளைவான
மாக லோகமு மொத்தது நவமணி வளத்தா
னாக லோகமு மொத்தது முல்லைமா நகரம். (110)

வேறு.

கம்பலைப் பரிபுரக் காலி னூர்நடச்
செம்பெரனின் மாடமேற் சித்தி ரங்கள்போ
ழ்ப்புயத் திருவனா ராடற் காணிய
நயிந்நா டியர்புருந் துணைவ செங்குமே. (111)

வேறு.

கொற்ற வர்க்குமொன் றில்லதந நகரினிற் கொடுங்கோல்
கற்ற வர்க்குமொன் றில்லது பெரும்பொருட் காத
னற்ற வர்க்குமொன் றில்லது சித்தமெய்ஞ் ஞான
மற்ற வர்க்குமொன் றில்லது வறுமையின் வழக்கம். (௨௨)

வேறு.

பலமடற் குறுமுள் வெண்பூப் பச்சிளந தாழை மன்றத்
தலம்வருங் குளிர்ப்பூந் தென்ற லீனாதவர் மறுகிச் செல்ல
விலவிதழ்க் கருங்கட் செவ்வா யிளஞ்சொலார் தோளு மார்பும்
புலம்விடாப் பாதப் போதும். பொருநதவா டவரைத் தோய்வார்.

கேதகை மடற்பூ வாசங் கிடங்குதோய் நெய்தன் மண்டப்
போதநு புன்னை வேரி பொழில்கொளும் வீதி தோறும்
மாதர்மென் முலையிற் சாந்த மலர்க்குமல் மணங்கள் சூழுஞ்
சீதள முல்லை வாசந் திருக்கோயில் வலமாச செல்லும். (௨௪)

வேறு.

பொன்ம திற்புனை ஞாயில்குழ் வாயிலிற பொலிநத
தொன்ம திப்பசம் பொன்னெடுங் கோபுரத் தொகுதி
முன்ம தித்திசை நிதியவன் மொய்வகை யிறினும்
பின்ம தித்தயன் சமனுமாய்ப் படைத்தெனப் பிறங்கும். (௨௫)

வேறு.

நிரைதரு பதிந் தோறு நீடுஞ் ளிகைக தோறும
வரைதொறுங் கோபு ரத்து வயினறொறுங் கொடிக ளாடுங்
கரைதருங் கடலிற் றாவுங் கறங்குதெண் டிரையே யன்றித்
தரைதரு மலைக தோறுந் தாவுவெண் டிரையுண் டென்னு. (௨௬)

தினமரு மாலை வேலை மலர்தாச் செய்த லாலும்
வனமுலைப் பெயரி னாலு மானிரு நோக்கத் தாலுஞ்
சனகனுக் கருள்வோன மேனி தழும்புற வளைக்கை யாலும்
வினவிடைக் கொடியி னாலுங் கவுரிபோல் விளங்கு முல்லை. (௨௭)

நகர்வளச்சருக்கம் முற்றும்.

ஆகத்திருவிருத்தம் சக.

(ங) கையிசக்கருக்கம்.

மூல்லை மாநகர்ப் பெருமையு முல்லைபூ சனைசெ
யெல்லை காண்கு மாசிலா மணியரு னெழிது
மொல்லை யிற்கதி யளித்ததீர்த் தங்களு முணர்ந்தோர்
கொல்ல மண்மிசை கிளங்கிய வனஞ்சில சொல்வாம். (ங)

ஆதி தன்கயி லாயமால் வரைபிரிந் தறியா
நீதி கொண்டவேழ் முனிவரு முனிவரு நீர்மைக்
கோதி லாதவ ருளெண்ணு யிரத்தவர் குழுவஞ்
சோதி நேயியான் பேரவை யெய்துவான் அணிநதார். (உ)

அரவ னைக்கடற் சேக்கையா னருள்முனிக் கடலை
வரவ னைந்துளா னெநிர்நதனன் பணிநதனர் வந்தார்
சிரவ ணக்கொடு மஞ்சவி யொடுமவர் சேரல்
சரவ ணத்தன்முன் வானுளோர் சூழ்நதவத் தகுதி. (உ)

தனித்த னித்தனிப் படமுனிக் கணத்தவர் தம்பா
லீனத்த ராயெழீஇ யா திவண் சென்றவா நென்றான்
முனித்த வத்துளோர் மகம்புரி நீனெறி மூன்னி
நனித்த வம்பெற வேண்டிடம் நல்கென நலின்றார். (ச)

அருப்ப மாயரி யம்புபற ருரைப்பவங் கவனோர்
தருப்பை வாங்கியோர் நேமியொன் அருட்டமுன் சார்ந்த
திருப்பு லிக்குறிந் திருப்பிரென் நநதனன் செப்ப
விருப்பு அம்பதி கைமிசா ரணியமாய் விளங்க. (ரு)

முடுங் கார்க்கு வண்டுமேற் சூழ்தவான் முகில்வா
னீடுந் தாமத்தாற சூமத மெலலைநீங் சூதலால்
வாடுஞ் சோலையா லவையங் கடவுள்முன் மகிழ்ந்து
நாடுங் காண்டவ வனமொக்கும் கைமிசா ரணியம். (க)

மோன மாகுவர் சிலர்சிலர் தருப்பைகள் முடிவர்
தான மீருவர் சிலர்சிலர் தவம்பர வுலரா
ஞன மாயிவர் சிலர்சிலர் நற்கலை களைவா
தான வித்தொழில் முனிவர்வாழ் கைமிசா ரணியம். (எ)

சரிசை யுள்ளவர் யோகசா தனைபுனோர் தாவாக்
கிரிசை செப்பவர் ஞானிகள் மோனிகள் கென்வி
தெனியும் ஞானரு ஞானனோ வத்திறம் தெனிர்தோ
தரியுநிலுள்வியர் வாழ்வது கைமிசா ரணியம். (அ)

புனித வாரீசுள் சமிகைகள் பலர்மணர்ப் பொழிங்கள்
கனிகள் ஊய்ணர்நல் லடருள் தருப்பைகள் தனகித்
கெரியவுத்திச லியங்கன்சா ளிகள்கிளை தடங்கள்
நணிய ளர்ந்திட ஸங்குமால் நைமிசா ரணியம்.

(௧௭)

ஆய நைமிசா ரணியத்தம் முனிவர்கூழ் வந்து
மேய மாதவச் சூதனை வேதியர்க் கெல்லா
நாய கன்றனைப் பணிந்தவ னருள்பெற நாடித்
தூய மேனியன் சவுனக மாமுனி சொல்வான்.

(௧௮)

எண்ணி லவ்வுருட் சூதனே யிருந்தவன் சூன்றே
நண்ணி நீடுமெய்ஞ் சூானகா சணஞ்சொல்லாநி
கெண்ணில் பாவரு முய்நதிட மனற்பொருள் விரித்து
மண்ணில் பாவரு முய்நதிடச சிவகதை வகுத்தோய்.

(௧௯)

மங்க ளேசர்தம் பெருமையு மநகர் வளமு
மங்க ணுற்றிடு புனிததீர்த் தங்கனி னடைவு
மெங்க ணுய்ப்பெறற் கரியகின் பமுந்தெரிந் திசைத்தோய்
தங்க வாய்மையா லறிநதன முளத்தினுந் தரித்தோய்.

(௨௦)

அன்று முல்லையா வனமென வைம்புலப் பகையை
வென்ற நம்மிறை வியாதனு மதன்பெயர் விரித்து
நன்று நன்றென யாமெலாங் கேட்டுள நயப்ப
வென்று மேன்மையா மப்பதிக் கெல்லையு மிசைத்தான்.

(௨௧)

தவமெ லாம்பயன் பெறவரு டருவது தவத்தோர்
பவமெ லாநதொடைத் திடுவது தடங்கடற பார்பார்
சிவமு லாயிய பூமியு மானது தீயோ
சவமெ லாந்தொலைத் தறிவுமே லாக்கிய தவலூர்.

(௨௨)

அளவி தோய்தனக் கெளடத மாவதந தணர்க்கு
மளவி லாதவப் பரம்பொரு ளாமாயிதில் வாழ்வோர்க்
களவில் செல்வமுந தருவது சீர்த்தியுந் தருவ
தளவில் வைபவம் யாவையுந் தருவதா மவலூர்.

(௨௩)

என்ன முன்னகா ளகத்தியன் வதிட்டோ டெழுவு
ரான் லத்திரி நின்னுடன் பாவரு மறிய
முன்ன ருக்கவி விவருதனை னுரைத்ததை முதியோ
யுன்னி பங்குதன் விரியவனா மறைதியென் னுரைத்தான்.

(௨௪)

சவுன கன்சொலக் கேட்டனு மம்மொழி தவறான்
மவுன நீங்கினன் மகிழ்ச்சியா லோங்கினன் வருப்பான்
மவுனத் தோரோடு மருளொடும் பொருளொடு மடைகிற்
கவன மாப்பரிக் கதிரொனுஞ் சூதனங் கலைஞன். (௮௭)

தொல்லை நீர்மைசேர் சவுனக கேட்டியாற் சுருதி
பெல்லை காணியன் முனியிருங் கேட்குதி ரிசைக்கேன்
முல்லை மாவனத் தமலன்வீற் றிருநதவம் மூதூர்ச
சொல்லை யும்பொருட் பயனையுங் கடந்திடு தொகுதி. (௮௮)

வளர வெற்பின்பாற் பிறந்திடுங் காவிரி வடபா
லுளத லங்கள்மெய்ஞ் ஞானபூ மிகளவற் றுறைந்தோர்
கிளர மூழ்கினோர் புனலுடற் கொள்பவர் கிளையோ
டாவி லாப்பரப் பிரமத்திற் காணிபெற் றடைவார். (௮௯)

வேறு.

காவிரிநீர் சூடகத்து வேதன்மகம் புரியுங்
கனற்குண்ட தீர்த்தமாங் கடவுளகத் தீசர்
மேவுமதன் கீழ்பாஸின் மேனோக்குந் தரமாம்
வியன் தீர்த்த மதன்கீழ்பாற கனகமெனுந் தீர்த்தந்
தாவிலா வதன்கீழ்பா லெய்ப்பில்லாத் திரைசூழ்
சையமா மலகமெனச சாற்றுமிரு தீர்த்த
மாவியென விசையந்தி காவிரிசங் கமமா
யனையுமிட மரியதலம் வினையனைத்து மகற்றும். (௯௦)

செழுங்கயிலை பெனுநகிதென் காவிரியா நதியாந்
தீர்த்தத்தென் கீட்டிசையிற் றிகழிங்கோய் மலையிற்
றொழுமமரர்க் கருளுதவுஞ் சோதியவர் கீழ்பாற்
றுகளறுகிந் தாமணியாந் தீர்த்தத்தென் றாய
விழுமமுறு தாயுமாம் விமலர்வட கரையின்
மிக்கதிரு வாணைக்கா வியனுவ லீசர்
பழம்பதிவைத் தியநாதம் கீட்டிசையன் பிலாலர்
துறைப்பதிக்கீழ் மழபாடி வைத்தியர்தம் பதியே. (௯௧)

போற்றியவப் பதிதென்கீட் டிசைதனிலை யாறு
புகழ்தருகை லாசகிரி தரிசனந்தந் தருளிச
சாற்றுதமிழ்த் திருநாவுக் காகிணையாட் கொளுமா
தலமதன்பூருவதிசையிற் றுரகமெய்ப் பொருளா
யேற்றமிரு சிவஞ்ஞநா பகன்மறைகள் பாவ
வினிதமரு மலையதன்கீ மெழிற்குடமும் கமலன்
காற்றுநாந் றிசையதனி லோண்ட முனிக்கோன்
கருதுதிருக் கொட்டைநகர் கவினதன்பூர் வத்தே. (௯௨)

கணபதிமங் கலமுநநற் பூசனைகள் புரியுங்
தன் னுதன்மங்க லப்பரமர் திருநகரப் பதியின்
ருண திசையிற் கற்பகத்தா யுடையோடக் கிளீசர்
குலவுமெழிற் கஞ்சனா ரப்பதியின் கீழ்பா
விணையிலகத் தியமுனிக்குத் திரிகோடி யருவ
மெந்தையான் காட்டவக மகிழ்ந்துடனம் முனிவன்
மணமலர்கொ டருசசிக்கும் பெரும்பதியப் பதிக்கு
வடகுணபா விருக்குமொரு வளம்பதிகாற றுதுமே. (௨௩)

அரியதவ மியற்றவெம திறைவர்தரு வரத்தா
லாயிரத்தெட் டண்டமு தாசுபுரி ரூன்
பெருவலியா லமரர்களைப் பெருந்துன்ப மாற்றிப்
பிள்ளெவெவ கோனடத்திப் பெற்றியிது நாளி
லொருவியொளித் திடுமமா ரேவுதலின் மார
னொளிநதுமலர் கனைவிடுப்ப வுடலெரிய விழிக்கும்
பரமனது திருக்கொறுக்கை பெனவுரைவி ருப்ப
பழம்பதியப் பதிவடகீழ் பாற்பதியொன் றுளதால். (௨௪)

ஆதித்த நகரெனவாங் கருப்பறிய லூரி
னாங்குற்றம் பொறுத்தருளு மாதியமர் தருமக்
கோதில்வட குடபாவிற் கலைசசிபுரி யன்பிற்
குனிநதுகலை யர்க்குநிமிர்ந தருளியிறை வைகும்
வேதமுறை திருப்பனைதா லப்பதியின் கீழ்பால்
விமலர்பசு பதியீச ரமர்நதருளு மாங்கே
சோதியுமை பநதணநல லூரெனவா கமநால்
சொல்லியநற் பதியதற்குத் தொகுத்தகுண வடக்கே (௨௫)

வானவர்மா முனிவரரும் வணங்கிடகிழ்ந தேத்தாட
மதிமவுலி யொருபங்கின் மலைமகளுக் கினிய
மோனபா ஞானமறை முடிவையுரைத் தருளு
முழுமுதலவை கியதிருவோ மாம்புலியூர் மருங்கி
லீனமிலீ சானத்தின் பிரமபுர மாரு
மிதன்கீழ்பாற குருகாவு ரிறைவர்பதிக் கிப்பாற
மேனமரு மலர்ச்சோலை நவதீர்த்த முளதார்
திக்குமுல்லை வணநாதர் செழும்பதியி் தாமே. (௨௬)

வேறு.

தின்ன மெண்ணிலாத் தலமுள பரமன்வா முழலை
யுன்ன வித்தலங் கட்டுகலாரு சிறப்புடைத் தாரும்
பொன்னி மாநதி யெல்லையி் விருநதவன் புகழை
பெய்ந்ந சொன்னுகே லாவனரு ளாற்சிறி திசைக்கேள். (௨௭)

ஆதி யந்தமி லாதவ னணிகெண்ட கோதை
பாதி கொண்டமெய்ப் பங்குகொண் டிருந்தருள் பரம
ஐதி யந்தணன் முல்லையர் தழும்புடைத் தலைவன்
சோதி யெம்பிரா னிருந்தன னருந்தவர் துதிப்ப. (உ௭)

ஐய னுலபத் தநிலமா திசையினி லங்கண்
கையி ராயிரம் வதனமோ ராயிரங் கரந்து
செய்ய வார்சடை முடிமிசை யிருநதுவாழ் திறம்போல்
வைய முய்யவோர் கூபத்திற் கங்கையாள் வாழும். (உ௮)

செங்க னுயக னுலபத் தங்கிமா திசையிற்
பங்க யாசன னுலிரு கையினுற் பயின்ற
துங்க வேள்வியின் விதியெலாம் புலியெலார் துதிப்ப
மங்கை பங்கனு நாட்டுவான் பிரமமா தீர்த்தம். (௩௦)

பண்ணு லாமொழி யுமையவள் பங்குறை முல்லை
யண்ண லாலய முன்னரப் பொன்னியி லணித்தாய்
மண்ணில் யாவர்க்கும் வான்பதத் தெவர்க்குமற் றெவர்க்குந்
தெண்ணி லாவெழுந் தெனப்பெறுஞ் சந்திர தீர்த்தம். (௩௧)

பொன்னி மாநதி போன்றது புராதனக் காசி
தன்னி னன்னதி யொத்தது குறுமுனி தாங்குங்
கன்னி வானதி யானது கறைமிடற் றிறைவன்
சென்னி மேனதி திகழ்ந்தது சந்திர தீர்த்தம். (௩௨)

கன்ம-சஞ்சிதங் களையெலாக் களைந்திடுங் காணிற்
றென்மை யாணவ மலத்தையும் புலர்த்திடுந் தோயில்
வன்ம வெம்பிணி யகற்றிடு முட்கொளின் மாறாச
சென்ம நோயையு மாற்றிடுஞ் சந்திர தீர்த்தம். (௩௩)

திரைவ முங்கினு துரைபெருச சந்திர தீர்த்தக்
கரையி னிற்சிவ லிங்கமொன் றுளதுதண் கயிலைப்
பரைப ரம்பொரு ணுடனுமீற் றிருந்திடும் பத்த
ருரைக டர்த்தபே ருலகநா யகரென வோத. (௩௪)

ஓது மவ்விலிங் கந்தனை யிடையிடா துவந்து
போது மூன்றிது மருச்சனை புரிந்துமூன் போற்றித்
திது தீர்த்திடும் தேவரு முனிவர்தந் திராண
யுது பாகன்றன் பணிபுரிந் தவ்விடை வசிப்பார். (௩௫)

வேறு.

கார்த்திகைத் திங்க டன்னிற் கருதரு திங்க டன்னிற்
சாத்திர முறைமை தன்னிற் சந்திர தீர்த்தந் தன்னி
லேத்தியே மூழ்கி னோரில் வாழ்வினிற் குபேர னுவர்
நீத்திடுந னுறவோ ராய்மே னிமலனார் பதத்தைச சேர்வார் (௩௬)

செஞ்சடை முல்லை நாதன் நிருக்கோயிற் நென்கீழ்ப் பாலா
மெஞ்சலில் முனிவர் வாச மெண்ணிலாக் கதிகள் பெறறோ
ரஞ்செழுத் துருவோ ரொன்றே யாயிரங் கோடி யாகுளு
சஞ்சிதப் பகையா காசத் தானமென றதற்கு நாமம். (௩௭)

வேறு.

சந்திரவி னடந்தபிரான் நிருமுல்லை வனப்பதியிற் றனது
பேரார, சந்திரதீர்த் தம்மெனவோர் தீர்த்தம்வகுத் தப்புனலிற்
றூழ்ந்து தோய்நது, சந்திரிகை மேனிமிரச சடரோக மேறிவ
ருளு சாபந தீரத், சந்திரனமுன னெடுங்காலந தவம்புரிநது சர
ரேத்துந் தருதி பெற்றான். (௩௮)

மாயிருஞ் ஸப்பரப்பின் மலரணைத்துங் கொணர்நதுமுல்லை
வனநா னனபா, லாயிரநா மமுமபாவி யாயிரத்துப் பததுமல
ர்ச்சித தேத்திப, பாயிரவி படரொளிபோற பயில்கயிலைப்
பாமனிருக் கையின பாங்க, ரேயிருந்தான் சடாயுமுனி சிவார்ச
சனா பலப்பெருமை யியமபற் பாறறோ. (௩௯)

சுந்தரனென் றொருநிருபன் வெண்குட்டந தொலைநதறவுந
துய்மை யாகச, சந்திரதீர்த் தம்படிநது தருணவுருக் கொண்
டெழுநதான் றுவா விஞ்சைக், கந்திருவர் மாகதிபூர சேர்நதுமா
கதியணைத்துங் கைக்கொண் டாரா, விந்திரனார் விண்ணுள்ளோ
ரெண்ணிலா ரிறைஞ்சியரு ணண்ணி னுரே. (௪௦)

தனுக்கண புவனபோ கத்தனையான் மும்மலமுஞ் சலிப்ப
வேங்கி, கினைவரிய தோற்றத்தி லிறநதுபிறந துழனுமுயிர் நிலை
கட் கெல்லா, மனவாத மருள்பொழியுந திருவுருக்கொண்
டிமையவல்லி யதுசந் தான, மினிதிருநது வினையாடு மாடாவகு
முல்லைவன மென்று கண்டாய். (௪௧)

விண்ணிளங்க மினிருமைஞ்ஞாற் நிரட்டிகடுங் கதிர்க்கிரணம்
விரித்துக் காட்டி, மண்ணிளங்க விருடிரநது வரும்பகலோன் நிரு
முல்லை வனத்தான் றுளைப், பண்ணிளங்க விசைபாடிப் பனிமலர்
கொண் டினிகிறைஞ்சிப் பாமன் மேனிக், கண்ணிளநருங் காட்சி
யினால் மாட்சியவ னருள்சாட்சி கைக்கொண் டானால். (௪௨)

ஒருமைமின்னு ரிருவரொடு முப்பொழுது நான்மறையஞ்
செழுத்து மோதித், திருமுகமா றுடையவே னுலகேழுந் திசை
யெட்டுந் திருத்தோள் வேய்ந்த, வருமணியொன பதுமொளிரப்
பத்தியொடு முருத்திரர்பன் னொருவர் போற்றும், பொருளை
முல்லை மாபதியிற் பன்னிருகைத் தாமரையாற் பூசித் தானால். (1)

கடதடக்கிம புரிக்கோட்டுக கரடகமபக் களிற்றுமுகக்
கடவுள் கண்டு, தடமலாகொண் டினிதிறைஞ்சி வழிபடுதற்
கிசைந்ததுமித் தலமே சைல, மடவரலோர் பங்குடையான்
றனையங்கா ரகன்பனனாள் வணங்கி யேத்திப், படவரவஞ் சிரத்
தேருது பார்முழுதுந் தானரசு பரித்தா னன்றே. (சச)

அகலிகைசா பந்திர்த்த வவதாரந் தனிநெடுமா லருசசித்
தேத்திப், புகலுமுனி சபித்ததெய்வ மகளொருததி கல்லுருவப்
புரையுந் தீர, விகலவினைத் தவிலங்கையாகோ னேனையரை யடு
பழியி னிடும்பை தீரத், தகவுரைத்த சடாயுமுனிக் குதவியே
யித்தலத்திற றவருசெய் தானால். (சரு)

தேன்முகத்துச செழுங்கமலத் திருமலர்ச்சிங் காதனத்திற
சிறநது வாழு, நானமுகத்துப் பெருங்கடவு னுடோறு மிக
வேளவி நடத்தி வேத, நானமுகத்து முறைவழுவா தியற்றி
யுமபா வாழ்ந்திருநது நூற்றா ன போற்ற, வானமுகத்தைத்தொடு
மதிக்குழ் முல்லைவனத் தானருளை வணங்கி னுனே. (சக)

வேறு.

கைப்பொருள் கவர்தல் பொல்லாக களஞ்ஞல் பிரம கத்தி
மெயப்படு மாசா னிலலை விரும்பலிங் கிவரைக கூட
விப்பரி சுரைத்த பஞ்ச பாதகத் திடரு நீக்குஞ்
செப்பரு முல்லை வாயிற் சிறநதுள் பஞ்ச தீர்த்தம். (சஎ)

சீகரந் தரளம் வீசுஞ் சிறந்தகா விரியின மூழ்கி
மாகமா மகத்தி லம்மா வாசியி லுச்சிப போகி
லேகநா யகனை முல்லைக் கிறைவனை யிறைஞ்சு மன்பா
போககூ மிக்கும் வேலைப் பூமிக்கு மரச ராவர். (சஊ)

கங்கைவான் பொன்னி மூழ்கிக் கடும்பகல் முல்லை மூதூர்
மங்கையோர் பாகங் கொண்ட வள்ளலை வணங்கி னோர்கள்
சங்கையில் தாள கண்டஞ் சதூர்ப்புய முக்க னோடுஞ்
செங்கைமான் மழுவுந் தோன்றச சாரூபம் பெறுவர் திண்ணம். (1)

வேறு.

வனிதை பங்கொடுந் திருமுல்லை வனத்தில்வாழ் வள்ள
வினிதி னாருமவ் வெல்லைக்குத் தென்றிசை யிலங்கத்
தனியெ முஞ்சுட ரருட்குரு மூர்த்தமே தரித்து
முனிவ ரின்புற விருந்தது தக்கனா மூர்த்தம். (௧௮)

நாடி முத்தனத் தக்கனா மூர்த்திசந நிதியைத்
தேடி முத்திசே ரஞ்செழுத் திடையினிற் செபித்தால்
விடி ருந்திடு நிசசய மேகுரு விளம்பக்
கோடி லக்கமு மிக்கதோ ருருப்பலன கொடுக்கும். (௧௯)

தந்தை செல்கதி யடைந் திடத் தந்தைமெய் யங்க
மெந்தை முல்லைமு தூரினின் மகவுகொண் டேகி
வந்த வெல்லையில் மணஞ்செய்பொன் மலரென மலர்ந்தா
லந்த வெல்லையின் பெருமையா ரறிபவ ரறிவோய். (௨௦)

வேறு.

திரிசங்கு மன்னன் முன்னஞ் செப்பிய சாபந் தன்னிற்
பரிசங்குத் தொடர முல்லைப் பதியில்வர் தனுசுத் தூய்மை
புரிசங்கப் பொன்னி யாடிப் போதுமுன் றினுமுன் போற்றிச
சுரிசங்கப் படையான் காணாச் சோதிதன் னருளே கொண்டான்.

வேறு.

முருந்து முல்லை யு மொத்தக ரெயிறறுமை முதல்வன்
குருந்து நீழலான முல்லையம் பதியில்வாழ் கோமான்
றிருந்து மேனியைக் கண்ணிறை நெரிசிக்கச சிலநாள்
வருந்திச செய்தவத் தோர்க்கன்றி யாவர்க்கு வருமே. (௨௧)

விளர்த்து மாதவச் சவுனக னாதியீர் கேளீர்
துளகக மறறவிச சரிதையை விளம்பலாற் றாயே
னளப்ப ருந்தவஞ் செய்தன னீங்களன் பாக
வுளத்திற கேட்டதாந் தவப்பல னாமென வுரைத்தான். (௨௨)

நைமிச்சச்சுக்க முற்றம்.

ஆகத் திருவிருத்தம் ௯௬.

(ச) அங்கம் இரத்தினமான சருக்கம்.

தொகைப்பட வுரைத்த முதூர்த் தொல்லைமாக் கதைக டம்மிற்
புகைத்தடம் பூத்த வெனபு புனைமணி பூத்த வென்றாய்
பகைத்தவைம் புலனை வென்றோர் பரவுமற புதனே யெம்பால்
வகைப்பட விரித்தே யநத வாறெலா முரைத்தி யென்றான். (க)

இன்னுமாக் காதை தம்மு ளென்புசே ரியல்பை யெல்லாம்
பன்னுவா யடைவி லென்று சவுனகன் பகரக் கேளா
வுன்னுதற் கரிய விற்ப வுணர்ச்சியா லுலகு வாழ
மன்னுமன் பெழுநத சூத மாமுனி வகுப்ப தானான். (உ)

வேறு.

தென்ம லைப்பிரான் செந்தமிழ் மாமலைத் தென்றல்
சின்ம யப்பொரு ளறுபதது நானகுசீ ராடல்
மன்ம கிழ்ச்சிசெய் சங்கமே வண்டமிழ் வளர்ச்சி
நன்ம லைப்பொழில் சூழ்வன பாண்டின னும். (ங)

பைநத மிழ்த்துறைப் பாண்டியன் பாண்டியன் னாட்டி
நத ணாக்கெலா முதியவ னறுதொழி லாளன்
செநத ழுலபொலி வேள்வியிற் றுழ்விலாச செல்வன்
பநத முற்றவெம பவததையுந தவத்தினா படுத்தோன். (ச)

சாதி மேன்மையான் றருமசீ லத்தினன் றரணி
வேதி யர்க்கெலா முபநிட தப்பொருள் விரிப்போ
னோகி யாவையு முணாநதவ னோதாது முணர்நதோன்
பேதி யாவருட் சசானியென றுரைத்திடும் பெயரோன். (ரு)

சசானி யென்பவன் சுருதியு மிருதியின் றொகையு
முசாவி யநிலை யொழுக்கமும் விடாமலே யுணர்நதெண்
டிசாமு கத்தினு மெண்ணில்மா னாக்கரைச சேர்ந்தான்
விசால மாம்பொரு ளுண்மறை நூனமுறை விரித்தான். (க)

இந்த வந்தணன் தவம்பெறு மைநதர்க ளெண்ம
நத மைநதர்க்குச் செய்யுங்கட னனைததையு மடைவின்
முநத நான்மறை நூன்முறைச சடங்கொடு முடித்தான்
செந்த ழுற்றொழி லுதவினா னெண்மருந தெளிய. (எ)

அணைய மைந்தர்க ளெண்மருளு செல்வமோ டகத்திற்
புனையும் வேள்விகள் வீற்றுவிற் றாகவே புரிந்தார்
நினைவ ருங்குல வெரமுக்கமும வணக்கமு நிறைந்தா
ரினையர் தந்தைதா யிடத்தினில் வழிபடற கிசைந்தார். (அ)

இநந லத்தினு லெண்மரும பெரியரே யிவர்களுண்
முன்ன வன்பெயர் வாமதே வனறவ முதிர்ந்தோ
னினை வாக்குளு மிவன்மீது பிடுளோன றநதை
சொன்ன சொற்றவ ருவகை வழிபடுந தொழிலோன். (ஆ)

தூய நற்றெழின் மைந்தர்மா ணுக்கருளு சூழ
நேய முற்றன்ன செயுந்தவ நீததுலா நெடுநா
ளாயி ரம்பிறை தொழுகவ னிருந்தன னப்பான்
மாய மெய்த்தனு வெழிந்தருட டனுக்கொடு மறைந்தான். (இ)

பெற்ற தந்தையுளு செல்கதி யடைந்தனன் பின்னர்
மற்ற மைந்தரில் வாமதே வனுமன் மயங்கிச
சுற்ற முநதுணைத் தம்பிய ரும்புடை சூழ்ச
செற்ற தீங்கில னுனுமறைச சடங்கெலாளு செய்தான். (ஈ)

வேத வாய்மையின் மறைநாள் விதித்தது முடித்தா
னேத மிலகடத தென்பெலா மனடினு லெடுத்தது
மாத லங்கிலி லவைப்பதே கடனென வந்தா
னாத லாறபெறும புதலவாசெய கடனிது வனதே. (ஊ)

வேறு.

கும்பத் தினிலென் புகமந தொருவன் கொடுமுன் வரமுன்
வருவான முனிவோ, ருமபர்க் கிணையென நதவம புரிவோ னொரு
வன பலதன கிளையுளு செலவே, யிமபாக குளருந தலமென கணு
நா மினியே சுவதே கடனா மெனவே, செம்பொற கமலந தரு
தண் புனலசேர் திருமா மதுரைப புரமே னினனாள் (ஊ)

வைகைத் திருமா நதியா டியதின் மறிபின் டமுமங் கிடுவா
னதன்மேற, பொய்கைக் கரையிற் றாளந திகழும் பொற்றா மரை
மூழ் கிமிசுந கடனே, செய்தற கிசைவான மறைநின் படியே
திலதர்ப் பணமங் கடைகிற செய்தபின், பையத தருமா முனிநா
யகனும் பாரத துவசன் பதநண் ணினனாள் (ஊ)

கண்டன் பொடுசென் றுவணங் கியபின் கனிவா முனிவோ
ரினிதா மருளே, யுண்டென் றுமகிழ்ந் திறைவன் பதிமீ தொரு
நா ளிருநா ளுறைவா னருண்மேற், கொண்டென் பொடுசென்
றிடுவான் மன்னங் குலவந் தணரோ யெர்கா விரிவாய், மண்டுங்
கயிலா யமிறைஞ் சியபின் வாழ்சம் புவனப் பதிவை கினனாள். (1)

தங்குஞ் சிவலிங் கமிறைஞ் சிவரந் தருரு ரியபுட் கரணித்
தலமும், பங்கந் தவிர்பஞ் சநதிப் பதியும் பகர்மா யூரப் பதியுந்
தங்குந், துங்கம் விளைந் புன்கூர் வேணூர் சொல்லணி காழிப்
பிள்குரு காவு, ரங்கங் கிலுமங் கமொடுந் திரியா வவன்
முல் லையரும் பதிகண் டனனாள். (1௧)

பலரு ளிகையும் பயில்மா ளிகையும் பணிமே டைகளும்
பகர்சா ளாமுந், தலவா சமுறுந் தவவே தியருந் தவனா னிய
ருந் தகவா ழிடமுஞ், சிலதோ ரணமுந் திரள்வீ திகளுஞ் சில
சோ லைகளுந் திகழ்சா லைகளும், புலவோ ரிடமும் புலவோ ரிட
மும் புனைமுல் லைவனந் தனிலெய் தினனாள். (1௨)

வேறு.

மோகசா லங்கடந்து முனிவிழந் த முனிவோர்கள் முடிவி
லாத, யாகசா லையுந் தேவ ரியாவருக்கு மவியுதவ பாண்டு மின
னும், பாகசா லையுந் தவத்தோர் பன்னகசா லையுமுதிராப் பாலன்
வாமும், ஏகசா லையும்புலியி ளெதிரா லமுமபோலு மிணைய
கண்டான் (13)

இளமைமா றுவண்ண லென்றுமழி யாதபிரா னிறைவ
னன்பாற், களமைமா றுவுருவக் காலனா சழித்தருளுங் கடவுள்
மேன்மை, யுளமைமா றுப்பெருமை யரணமுல்லை வனத்தோர்
பால் மேலைப் பாலை, வளமைமா றுத்தவளுசெய் மார்க்கண்ட னை
சிரம மருங்கு சேர்ந்தான். (14)

வெண்ணிலவு பொழிந்ததென்ன வெண்ணீறு திமிர்ந்ததிரு
மேனி தோன்ற, வெண்ணிலக்க வடமாலை காஞ்சிரமார் பிலங்க
முந்நா ளிலங்க நீங்காப், புண்ணியன்சி ரஞ்செழுத்து நெஞ்சுமுத்
த்சி சிவயோக போகத் தோடு, நண்ணியனா னுனந்த மார்க்கண்
டன் றவசிருந்த நலனுங் கண்டான். (15)

சயிலமென்ன வினிதிருந்த தவராசன் முன்றனது தந்தை
யங்கம், பயிலுமொரு குடத்தைவைத்துப் பற்பலகாற் பணிந்தெ
ழுநது பரவா நின்றான், கயிலைமலைப் பொருளருள்சேர் கவுணி
யர்கோன் புகழ்க்காழிக் கடவுள் முன்னர், மயிலையிலோர் வணி
கன்மக ளங்கமிடு கடத்தைவைத்து வணங்கல் போல. (16)

வேறு.

ஆண்டகை யவனைக் காணு வருந்தவ நீயா ரென்னப்
பாண்டிய தேச வாசி வேதியன மிருதிப் பண்பன்
காண்டகு சுசாவி செல்வக் காதலன வாம னப்பேர்
பூண்டனன் விரத மொன்று புண்ணிய மூர்த்தி கேண்மோ. (௨௨)

முநதமா தவனென் றுதை முடிவுறற னவன்மெய் யங்க
மநதமி லேன்கொண் டேகி யருண்மறைக் கடன்க ளாற்றி
யெநதையே யிவனுஞ் சேர்ந்தே னினறன னினை யசெய்துந்
தநதையின குறையுந தீர்நது தமிழனுந தெளிநத தில்லைன். ( )

தலநதொறுஞ் சென்று சென்று தலைப்படாத் தலமோ வில்லை
நிலநதொறும பிண்ட மேநதி கின்றிடா நிலனு மில்லை
சலநதொறும் தருப்பை யெள்ளாற றருப்பியாச சலமோ வில்லைக்
குலநதொறு முய்ய யானசெய் குறையினன் முடிநத தினறே ( )

என்செய்வ திதன்மே லங்க மிருத்திடு மிடமியா தென்ன
நன்செய்தி மிருகண் பெய்யு நறறவக் குமரன் கேளா
முனசெயுந தவததா லனறே முல்லைமா நகரஞ் சேர்ந்தா
யெனசெயுந கடனு முண்டோ பேதைநீ கேண்மோ வென்றான்.

பெற்றவர் பெறும்பே றிதே டிள்ளையாம பலனு நீயே
நறறவ மிதன்மே லினறே நயிநீ தலங்க டோறு
மிற்றையுஞ் செயுநத வததா விததலஞ் சேர்ந்தா யென்றான்
மறறவன் நெளியு மாறு மனக்குறை தீர்க்க வல்லான். (௨௬)

வேறு.

எத்தலமு மிணையொவ்வா தனையிறறேன் றியதுவிண்
னோ ரெண்ணி லோராகள, முத்திபடைத ததுநெடுமால முல்லை
நா யகன்றிருத்தான் முளரி யேததிப், பததிசெயப பெற்றது
நின் பாக்கியத்தாற றநதைதவப் பயனு லங்க, மிததலத்தி லெயத
முத்தி யெய்தியது மாமெனற னினனுஞ் சொல்வான். (௨௭)

சுந்தரன்மால் மும்முன்றாந தோற்றத்தி லசோதைதாய்
துயருந் தேங்க, நநதர்கோன் பாகதியை நாடியநா ளவன்றனக்கு
நன்மை செய்வா, னிரதமுல்லைத் தலத்தினவ னங்கமுங்கொண்
டேகினனிவ் வெல்லைக் கண்ணே, வநதளவி னவமணியா மலாநது
மணம் பொலிநதநத வள்ள லங்கம். (௨௮)

முல்லையர்கோன் திருவருளால் முல்லையர்கோன் நனக்குச் செய் முறைமை யாலே, தொல்லையுல குண்டபிரான் வஞ்சனைக் கஞ்சனைத்தடிநத தூயோன் ருனிவ், வெல்லையின்வந துளசடங் கு முடித்துப்பா டாணமுநீ ரிட்ட வன்றே, யொல்லையினி னநதர்கோன் பரபதத்தில் வீற்றிருந்தா னும்பர் போற்ற. (உச)

ஆதலாற் காவிரியிற் றேய்ந்துவட திசையினக ரருகிற் கஞ்சப், போதலரும் நந்தகோ பாலதீர்த் தத்திலங்கம் போககிப் பின்னர்க், கேதமாஞ் சென்னிதனிற் கேசமுமாற் றிடமுன்னோர் கிளைக னெல்லா, நாதர்பா தக்கமல வீடடையுஞ் சரதமிது நடத் தா யென்றான. (ரு௮)

இப்பரிசு பெருமறவி யதிகாரங் கடந்தபிரா னியம்பக் கே ளா, வொப்பரிய வுலகையொடும் பணிநதெழுநது விடைகொண் டா னுலவாப் பொன்னி, மெய்ப்புன லுண் முழுகியபின் னநத கோ பாலர்செய்த வியன்தீர்த் தத்தைக், கைப்பொருளாய்க் கொ ண்டுகும்பத் தங்கமும்வைத தப்புனலாற கடனுஞ் செய்தான் ( )

தீர்த்தவிசே டநதுதித்துப் படிநதெழுநது குறையனைத்துந தீர்த்தா னங்கம், பார்த்தளவி லிரத்தினப்பூம பனிமலராய்ப் பரி மளிக்கப் பட்ட தம்மா, சோத்திகொளவ் லூர்த்திறமுந தெரிந திலார் கடன்மலையுந தேடிச சேர்த்துக், கோத்ததுமணி கழுவி யிழைத் தொப்பமிட்டுக் குயிறறிவிலை கூறு மாநதர். (ரு௯)

சுமைக்குடத்து னென்பனைத்துந தோன்றலுக்கு நவமணி யாய்த் தோன்றுந தோற்ற, மிமையமலைப் பெண்ணணங்கை மணஞ்செயுநா ளவளணங்கி னெழிலுக் கொக்க, வமையுமொரு மணவாளக் கோலமுஞ்சே ரெம்பிரா னணியென் பெல்லாஞ், சிமையமன்னன் முதலியர்க்கு நவமணிப்பூ னெனவிளங்குந திறமை போலாம். (ரு௭)

என்பணியென் பணிகொளலா லென்புமணி மலராகச செய் த வாறே, தன்பதிமுல் லைத்தலத்தின் மேன்மையோ தீர்த்தத் தின் நன்மை தானே, முன்புசொலக் கேட்டதுண்டோ பின்புல கிற் காண்பதுண்டோ மொழிவ தென்னே, யன்புருவான் திரு வருளை யறிகிற்பா ரியாவரென வஞ்சி யித்தான். (ருச)

பிறந்தவர்க்கு ளின்னுமின்னும் பிறப்பவர்க்குட் பிறவாமை பெறுதற் கியாவுந, துறந்தவர்க்கு ளென்போ லுந தவம்பயின்று ருளரென்றுஞ் சொல்லற் பாற்றே, ஹந்தகற்பங் கடந்திறவா திருந்தவர்க்குங் கைம்மாறே தெனசசொல் கென்பா, னறந்த மைக்கு முல்லைவனத் தவன்பெருமை புலவனல்லா லறிவார் யாரே.

எனப்பரவி யெம்பிரா னுலயத்துட் சென்றுபணிந தெழுந்து போற்றி, யளப்பரியான காண்பரிதா யசஞ்சலமா யகண்டிதமா யனாதி யாகி, நினைப்பரிதாய் முல்லையின்கீழ் நிறைந்தபர மா னந்த நிதியைக் கண்டான், மனப்பதியிற் றிருவடித்தா மரை சேர்த்தா னுரையுணர்வு மறந்து நின்றான். (௩௬)

கருவேறு கண்ணிதனிற் சிக்காது தடுத்தாண்ட கணியே போற்றி, திருவேறு கண்ணிடந்த சினவிடைமேற் பவனிவருந தேவே போற்றி, மருவேறு கண்ணிதிகழ் மவுலிபுனை மாசிலாமணியே போற்றி, யுருவேறு கண்ணிபங்கா வழிகேறு நீருயெம் முயிரே போற்றி. (௩௭)

பிறைமுடிக்குஞ் சடைமௌலிப பெமமானே யெம்மானே பேசற் கொண்க, மறைமுடிக்கும் பெருமபொருளே மாசிலாமணியேயென வாழுவே நெஞ்சிற், குறைமுடிக்குந் திருவுருவே யெனத்துதித்தான் குணலைநடங் குனித்தான கையால், நறை முடிக்கு மலாதூவி மெய்விழியா னந்தவெள்ள நனைப்ப நின்றான்.

முப்போதும பணிந்தெழுந்த நானமறையு மஞ்செழுத்து முறையி லோதிக், கைப்போது கொடுவழிபட டகம்புரியா மகம் புரியுந் கருத்த னாகி, மெய்ப்போதந் கீழ்ப்படநற் சிவப்போத மேலிடவே விழைநது நெஞ்சி, லெப்போது முலைவனத் திறையருளே துணையாககொண் டிறைஞ்சிப் போற்றி. (௩௮)

வேறு.

குலவல்லி மணஞ்சேர் முல்லைக் கொடித்தழும் புடையான கோயில, குலவல்லி மணஞ்சேர் முல்லைக் கொடியொடும் வழிபட டேத்தி, நிலவெல்லை யகல்வா னனறி நெறியெய்திக் காட்டு வானபோல், நிலவெல்லை யகல்வா னனறி நெறியெய்திக் கயிலை *சேர்ந்தான. (௪௦)

வேறு.

பத்தியொடுந் தந்தைதாய் தங்கிளைகள் பரிசனங்கள் பல லோர் மெய்பி, லத்தியெனி னுங்கேச மெனினுமுக ரெனினு மவ்வு ரடையு மாகில், முத்திதரு முல்லைவனப் புனலிலங்க மிடுவ மென்று முன்னி னானா, சித்திதரும் வழிநடப்போ ரோர் தினமந நகாபெறினுந் தேவ ராவர். (௪௧)

இரவுபக லனுதினமு மெல்லேபிரி யாதுபணிந் திறைஞ்சி
யேத்தி, வரதனருள் வாழ்த்தினர்க்கு மவ்வெலலை தனிற்பிறநது
வளர்ந்தோ ருக்கும், பரவுமநதப் புனல்படிந்த பத்தருக்கு முத்தி
தரும பரமன் வாய்மை, சரதமிது சரதமிது சத்திபஞ்சத் திய
மென்றான தவத்தான மிக்கோன். (சஉ)

அங்கமிரத்தினமானசருக்க முற்றும்.

ஆகத திருவிருத்தம் கருஅ.

(டு) பார்ப்பதியார் பஞ்சாக்கர சித்திபெற்ற சருக்கம்.

என்பு மாமணி யாயவா றியாம்பினை யிறைவர்
பின்பு பார்ப்பதி யருநதவம் புரிந்திடும் பெருமை
யனபு மேறபடச செளிப்புல மினிதுற வடிபேன்
அன்பு கீழ்ப்பட நகிறறெனச சூதனுஞ் சொலவான். (க)

ஒங்கி நின்றமா லுறக்கமே சுமநகிடு முரக
நீங்கி நின்றான பாலனைந தானென நினையாப்
பாங்கி னின்றமா திறைவனைப் பாறகடல் மலையாய்த்
தாங்கி நின்றது போலுமாநு கயிலையஞ் சாயிலம். (உ)

பூணு மெனபணித தவளவெண் ணீற்றொளி புரளக்
காணு மாயிர முசுததுட னரியயன காணுச
சேணு லாவிய வடிவமாய்ச் செஞ்சடை கிகழத்
தாணு வீற்றிருந தன்னதாநு கயிலையஞ் சாயிலம். (ங)

வேறு.

கினனரர்கள் கருகிருவர் கிம்புருட ரிசைவல்லோர் கீதம்
பாட, வுன்னரிய வன்னமறை முழங்கவெண்ணில பலகோடி
யுமபர் வாழ்த்த, முன்னவன்போ லெண்ணிறநத சாரூப ராளில
ரா முனிவர் வாழ்த்தப், பன்னொருபான் கோடிருதார் தாளு
சூழப பெறுங்கயிலை பாங்க ரெல்லாம். (ச)

வலங்கையின்மான் மழுசசுரிகைப் பிரம்பேநதி நநதிபிரான்
வாயில காப்ப, விலங்குமரி யணைமீக்கோண் டெண்ணிறநத கதிரி
ரவி யீட்ட மென்னத, துலங்குபர மானநதச சுகாதீதச சிற்
சொருபஞ் சேரச சோதி, மலங்கடிபு மவரைமணந னுயிர்த்
தொகுதி வளர்த்தனள்பொன் மலர்ப்பூங் கோதை. (ரு)

வேறு.

மருவும் பூவு மணியுமச சோதியு
முருவு மானியு மொண்பொன்னும் பூணுமாய்ப்
பொருவு மாகயி லைக்கிறை பூங்கிரித்
திருவுந தானுஞ் சிறப்பொடு வாழுநான்.

(௬)

வான நாட்டினின் மன்னனைக் கற்பகத்
தான நாட்டவெஞ் சூரைத் தடிந்திட
ஞான நாட்டன்பா னற்கும ரேசனை
மீன நாட்டதது மெல்லியல் தந்தபின்.

(௭)

பஞ்சின் மெல்லிற் பாடகந தாங்கலா
தஞ்சி லம்பரற றுநிறகுஞ் சீறடி
வஞ்சி ஞானம் வளாகஞ் சு கருணையா
னெஞ்சி லஞ்செழுத் துண்மை நினைவுற.

(௮)

இயக்க முற்ற சராசரம் யாவையும்
பயக்கு மனனை பரம்பர னுமமா
நயக்கு மஞ்செழுத் துண்மையை நாடியே
மயக்க முற்று மனநதளர் வெய்தினான்.

(௯)

போது லாஞ்சடைப் புண்ணிய மூர்த்திதான்
மாது பாப்பதி வந்தனை செய்தொழி
லோது பலலுயிர் கட்டு முதனீசை
ரோது வாக விசைப்பதின மேலினான்.

(௧௦)

மாறி நிற்கின்ற வுண்மையும் வாசிமே
லேறி நிறகு மியல்புநய மாணவஞ்
சீறி நிறகுந் திறமு மெழுத்தொனறி
லூறி நிறகு மெழுத்தஞ்ச மோதெனறான்.

(௧௧)

அஞ்செழுத்தி னடைவு மடைவினி
னெஞ்செழுத்து நிலையை நிகழ்த்தெனப்
பஞ்செழுத்துமென சீறடிப யாவைக்கு
நஞ்செழுத்து மக்கண்ட னென்றுவான்.

(௧௨)

ஐநது பூதமு மைநது புலன்களு
மைநது மூர்த்தமு மைநது பிரமமு
மைநது நற்றெழுதி லாகி நிறைந்தது
மைநதெழுத்தினை யல்லதொன றில்லைகாண்.

(௧௩)

நாமு நீயு நடுவிய மானனை
 நாமு நீயு நணுகிமுன் பின்னுமாய்
 நாமன் னாவகை நாடாது நாடியே
 நாம கிழந்திட வாசி நவிலென்றான்.

(௧௪)

யிருது வெம்புலன் சிந்தைகொண் டானபே
 ரைந்தெழுத்துநம் மாதி யெழுத்திலே
 வந்து சேரும் வகுக்கில் விரித்திடு
 மிந்த வாரோ ரெழுத்தியல் பாமென்றான்.

(௧௫)

பேசொ ணாக வெழுத்தும் பிரணவத்
 தோசை காட்டு மெழுதது முணாவித்தா
 னாசை தீரஞ் செழுத்தை யறிவித்தான்
 வீசு மெட்டெழுத் துண்மை விளம்பினான்.

(௧௬)

இன்ன மெண்ணிப்பல் பேதத் தியல்புதான்
 பின்ன மேநம தஞ்செழுத் துண்மைதா
 னுன்னிற் கேட்ட லுரைத்த கிருவரா
 மென்ன வுற்ற விடத்துண்மை யெய்தவே.

(௧௭)

சார்த நெஞ்சிற் றரத்தரு மெம்மிறை
 சேர்ந்த நாமத் திருவஞ் செழுத்துமே
 தேர்ந்தா கருது தெளிந்துணாந தநிலை
 சார்ந்தி ருந்கினிச சாதிப்ப தேயெனா.

(௧௮)

தம்பி ரான்றிருத் தாமரைச சேவடி
 யெய்பி ராணை யிறைஞ்சி யிசைத்தன
 ளும்ப ராலு முணர்வரி தாமெழுத்
 தெம்ப ராதரித் தேத்து மிடமென.

(௧௯)

வான நாதன மலைமகள் கூறலு
 மான வாய்மை யருளினன் மென்றிசை
 ஞான பூமிதண் காவிரி நாட்டுள
 தான மேன்மைத் தலமவ ணைகென்றான்.

(௨௦)

பக்தி யோமும் பரஞ்சுட ரைப்பரா
 சக்தி தாழ்ந்தெழுந தாள்விடை கொண்டனள்
 சித்தி செய்யுந் திறத்தி லுயிரெஸ்ஸா
 முத்தி செய்யு முறைமையு முன்னியே.

(௨௧)

கயிலை மாமலைக் கண்ணுதல் வாழமுச்
சயில நீங்கியோர் சாரலிற சார்ந்ததுபின்
னயிலை நோக்கத் தருட்பரை சூழமுணி
வெயிலு லாவும் விமானத்தை நாடினாள்.

(௨௨)

வேறு.

எண்ணி லாசசெழுங் கதிர்த்திர னொழுகதென விலங்க
மண்ணி லாடகக் கிரியெனப் பலமுடி வயங்கத்
தெண்ணி லாடணி செம்மணித திரனொளி திவள
விண்ணின் மீதினின் றெழுந்தது தெய்வத விமானம்.

(௨௩)

கண்ணி னும்புகுஞ் செவியுஞ் கண்ணகன் ஞால
நுண்ணி னும்புகு மேருவை யளக்குமோர் நொடியின்
மண்ணி னும்புகு முலகமீ ரேழினும வயங்க
விண்ணி னும்புகு மெண்ணினுங் கடியநல் விமானம்.

(௨௪)

இத்தி றத்தினன் மணித்தடந் தேர்மிசை யிமயத்
தத்தை மேற்கொண்டாள் கைத்தலந் தலையின்மேற் கொண்டு
மெய்த்த வத்தவர் விடைகொண்டா ரனபுமேற் கொண்டார்
கொத்த லர்க்குழற சேடிமார் கவரிகைக் கொண்டார்.

(௨௫)

வேறு.

ஆடகசசெந் திருமுதலாந் திருமகளி ரெண்மருவந் தருகிற்
சூழப், பாடகசசீ றடித்தெய்வப் பத்தினிமா ரொழுவர்புறம்
படாநது செல்ல, நாடகமென் கையரம்பை யுருப்பசியுந் திலோ
த்தமையு நடநஞ் செய்யக், கேடகவாட டொழிறசதுமா லினி
காப்பச செழுமபவளக் கிளைபோற் சென்றார்.

(௨௬)

வெற்பரையன் மடப்பாவை யவ்வரையன் குலதீபம் விமான
த் தேகச, சிறபரைதன கருத்தறிநத செம்பொற்றோ புனிதகங்
கா தீர்த்த மெய்தத், தற்பராவே னியினதிப்பெண் ணுமைபிரிந்
தாள் நாமிருக்கத் தருமோ வென்று, முறபடவந் தெதிர்கொளல்
போன் முன்னிகழ்நது தோன்றியவம் முறையுங் கண்டாள். (1)

கங்கைநங்கை தனையிமய மங்கைமகிழ்ந் தவ்வெல்லை கடநது
கங்கை, தங்கையென மருவுகவு தமைபார்த்துச் சோணைநீர்த்
தத்தை நோக்கி, யெங்கையார் யமுனதீர்த் தத்தணுகி யலைநரும
தைப்பாங் கெய்திச, செங்குவளை மடக்கினை விமந்திப் புனல்
கடந்து தென்பாற செல்ல.

(௨௭)

அங்கண்வருவசு தேவன் பெயரான் னதிகண்டா ளதற்குத் தென்பாற், பங்கமிலாப் புனற்றுங்க பத்திரையை யருட்கண் ணற் பரிந்து பார்த்தாள், மங்களப்பூங் கோதைமிகு வேகவதி தனைத்திருக்கண் வைத்தாள் தன்சேய், துங்கநதி கந்தநதித் துறைசேர்ந்தாள் பாலாற்றின் றேற்றங் கண்டாள். (௨௯)

திருமணிமுகத் தாந்திவெள் ளாற்றிடைச்சங் கமமதனிற் றிருநோக் குற்றா, ஞருமணியைப் பழமலேசசோ தியைவணங்கி யகன்றுபுலி யூறி கேகி, நிருபர்படி சிவகனகை தனைப்புகழ்ந்து விமானத்தி னிழிந்து மன்றிற், றிருநடனத் தரசிபோற் சாய்கொ டிபோற் றிருமேனி சாற்றி நின்றாள். (௩௦)

நின்றுவிடை கொண்டேகி வேறூரில் வயித்தியரை நேர்ந்து சிழ்பாற, சென்றுசா யாவனத்தி லிமயவல்லிக் கொடிபடர்ந்து தெய்வத் தோணிக், குன்றுடையா னொடுஞானக் குழவிக்குத் திருமுலைப்பாற கொடுத்த பொய்கை, யென்றுமன மகிழ்ந்து ருந்து குணதிசையின முல்லைவனத் தெலலை சேர்ந்தாள். (௩௧)

பனிவரைத்தண் சுனைபூத்து மலரத்தே னறவொழுகப் பகைத்தல் தீரந்து, சினவரிசசெங் கடசீய மதயானைக் குழாத் தொடுமபோய்த் தெண்ணீ ருண்ணப், புனைவரிசசெஞ் சிறை வளைவாயப் பருந்தரவி னொடுமிரைகள் பொதுவின் மாந்தக், குனிந்துதம்பேழ் வாய்ப்புலிகள் மானகனறை யனைத்துமுலை கொடுத்த வனறே. (௩௨)

மலர்ந்திடுவ வரும்பனைத்து மணந்தருவ மலரனைத்து மாறுங் காலம், புலாந்தரு தழைத்தரும்பி மலரொடுங்காய் கனிசொரிவ பொழில்க ளெல்லா, முலாந்துபடுந் தருவனைத்தூந் தழைத் திடுவ வுலகினுற ளொருத்தி செலலக், கலந்தமலர்ப் பெருந திரைநீர் வறறியவும் பெருகுவபூங் கழிக ளெல்லாம். (௩௩)

வேறு.

வளைத்த வெள்வளை மாதவண் சேறலு மார்பிற
களைத்த முவிலை யினாதளிர்ந்த தண்டழை கிளராத
கிளைத்த முல்லைந் தழும்பொடு மானந்தத் தேறல்
முனைத்தே முந்தமை கண்டனள் பார்ப்பதி முன்னர். (௩௪)

வேறு.

நாதவுரு வேபோற்றி நாதாநத மனோலயத்தி னடித்தாய் போற்றி, வேதவுரு வேபோற்றி வேதத்தி னுபநிடத விததே போற்றி, பேதவுரு வபேதவுரு பேதாபே தத்துருவம் பெற்றாய் போற்றி, போதவுரு வேபோற்றி பேரடர்முல் லைப்பொருளே போற்றி யென்றாள். (௩௫)

பின்போலும் படர்சடையான் திருமேனித தழுமபுபெற்ற விதத்தைக் கண்டா, னெனபோலு மரணமேனி தழுமபுபடவணை ததிடவே யீது மிங்நன, முன்போநத தவமியற்றி நின்றதென்று நகையிளநதண் முகையை யீன்றாள், பொனபோலும் பரநத ருகின் முலலைதனைப் பார்த்தருளாற புகழ்நது சென்றாள். (௩௬)

சென்றளவிற் செம்பொற்றேர் தெக்கணை மூர்த்திமுன் னாச செல்லா தாகி, நின்றளவிற பரவசமாய்ச் சுகாதீத மேலி டவே நின்றா னொஞ்சி, வின்றளவி லெழுததஞ்சும் பகதிசெய முததிதரு மிடமீ தெனறு, ளனறளிதத மெய்ஞ்ஞான குருமூர் ததம் போலிருநத வருளைக் கண்டாள். (௩௭)

அரவடரும் புரிநூலு மரவருந திருமார்பு மநநத கோடி, யிரவுதரு தனிரொளியு மிலங்குபுவித தோலுடையோ டிருநத பாங்கும், வரதவப யமுஞான முத்திரையுங் கதிர்ச்சடையு மநி நி லாயும், பரவுமலாத திருமுகமும் விழிமூன்று மருளவடிவும் பவானி கண்டாள். (௩௮)

இவணலலாற பிறிகியாதே யென்குறையை மாறறுமிட மிவ லூ ரீங்காத, தவனல்லாற் பிறாயாரே யென்றவததிற சித்திதரத் தக்கார் மிகக, சிவபிரான் பணிக்கேறப தருதிரொனச சிலகிய ளைக கூவச செனறு, ருவகைபூத் திறைவியரு டலைக்கொண்டு விடைகொண்டா ரொலலை ரீங்கி. (௩௯)

வேறு.

கோட்டினில் வாவி தன்னிற் கொடிகளி னிலத்தி னுள்ள தோட்டிணா மலர னைத்துந தோகைமாா கறப கப்பொன னாட்டினும் புவிக்கண் மீதுங் கைவளை நாலக் கொய்தே யீட்டிய வனபி னோடு மிறைவிமுன னுய்த்து நின்றார். (௪௦)

அஞ்சன வேற்க ணலலா ளம்பொற்றே ரிழிநது தூய
மஞ்சன மாடடிச செவ்வி மலரினா லஞ்சுகி தேததி
யெஞ்சவி லுபசா ரத்தி னியல்பெலாங் கொடுத்ததுப் பின்னர்
நஞ்சணி கண்டன பாங்கர் நாட்டினுள் ஞான நாட்டம். (சக)

புலன்வழிப் பட்ட தன்று புரதியி னினைநத தன்னாற்
பலன்வழி யெழுத்தோ ரைநதாற பார்ப்பதி நோற்ற பான்மை
நிலன்வழி யுரிகட் கெல்லா நிலயமா நிமல னூர்க்கு
நலன்வழிக கருணைப பார்வை நங்கைக்குந தெரியு மன்றே. (சஉ)

வளாநதிடு மழுதந தோய்நத மதிக்கலை வடிவா னீசன்
விளங்குபங் கிருநத மெய்யும் வேயநதது நிலவே யல்லா
விளநதளிர் மேனி கன்று மென்னுடை வெப்பத தாலென
றுளநதளர்ந தோடி வீழநதா னுவரிமே லுதய பாணு. (சங)

பகலவன பகலோ டேகப் பங்கயப் போதுக் கெல்லா
மிகலவன கங்கு லோடு மெழுநததென றுவரி மீதின்
மகிழுமா னநதச சோதி மாசிலா மணியான வாழுந
திகழ்திருக் கோயி லநதித திருவிளக கிட்ட தெனன. (சச)

கறங்குதெண் டிரைகண் மீது கலைநிலாத் திங்குள பொன்னி
பிறங்குதெண் முலலை மூதுர்ப் பேரொளி பிறநத காட்சி
யுறங்கிய திருமால் முனபோ லொள்ளிய வெள்ளிக் கும்பத்
திறங்குபா லருவி ஈசற காட்டினு னெனை லாமால். (சரு)

வரைபடுங் கோபு ரத்து வயமகவான் தீபம் போததார்
புரைபடு மதிவின மீது புதுமணி விளக்கு வேயநதா
தரைபடுஞ் சூழ லெங்குந தனிமணி யொளிகள சூழ்நதார்
நிரைபடு கற்பி னாபொன னுலத்தி யேநதி நினறா. (சக)

ஆயகன னியரிட பலபோ ரலர்மழைத் தூவ யார்க்குந
தாயகன் புடையிற சில்பேர் சாமரை யிரட்ட வெணமர்
மேயகற பினர்பா வாடை வீசவேழ் மின்னார் காப்ப
நாயக னிடத்துத் ததவ மசிகிலை நயநது வாழ்நதார். (சஎ)

வேறு.

கனகமா ளிகையெலாங் கடைதி றப்பவுற்
பனகண்மா தருநதுயர்ப் பால நீங்குற
வனகனாண் மையினர சடங்கச சோநதது
தினகரோ தயமணி சிகர பூதம. (சஅ)

வேறு.

அரவவெம் பகையாற் சிம்பு ளானவன் கையா லஞ்சா
வரமினிக் கோடல் வேண்டு மலைமக ளிடத்தி லென்னப்
பரவவந திடுவான போலப் பாவைவெண் டிரையி னூப்ப
ணிரவிவந துதயஞ் செய்தா னிளங்கதிற்க் கரங்குள கூப்பி. (௪௯)

உள்ளுண ரெழுதகஞ் சுன்னும் யோகசா தனையா லிங்ஙன்
வள்ளலைப் பரிந்து வநது மலைமக ளிருந்தா ளென்று
புள்ளொடு மாவும் யாவும் புலனவழி காத்ததுத் தாழ்த்துந
துள்ளுரீர்க் கடலுந தத்துந துழனிகண் டேங்கிற் றன்றே. (௫௦)

இன்னவா றமலன் பாங்க ரிரவுநன் பகலு நோக்காத
துன்னருளு சிவலோ கதகி லுயிரெலா மசைவு மின்றிப்
பின்னரு மாண்பெண் கூடப் பெற்றிலாப் பெற்றித தாக
வன்னமென் னடையாள நோற்றா னைம்பதிற் றிரட்டி யாண்டு. ( )

தேவதுந துடிமு முககத் திருவிசை தோம் பாடப்
பூவலர் மாரி வாறோ பொழிதரப் பூத ரார்ப்ப
மூவர்தம் பெருமா னறகு முதலவன்மா துமைபா லிக்கும்
பாவனைக கோலங் கொண்டு படருமால் விடைமேல் வந்தான். ( )

பாலலோ சனத்தான் வந்தான் பனிமதிச சடிலன் வந்தா
னாலமா மிடற்றான் வந்தா னம்பிகை மனா ளான வந்தான்
சூலமார் கையான் வந்தான் சுராபிரான் வந்தா னென்றே
யேலவார் குழலா கேட்ப வெழுந்தது சின்ன வோசை. (௫௧)

புனைமதி மவுளிப் பொறபும் புயநானகும் விழிகள் மூன்றும்
வனைதரு மிதழி மாபு மழவிடைக் கிசைநத வாய்ப்புந
தனையறிந தவாக்குக காட்டுந தாமரைத தாளு மின்னா
ணினைவுறும் படித்தாங் கோல நிமலனுங் காட்டி நினறான். (௫௨)

வேனிலா டவனை வென்றான் றுலினில் விழநதெ ழுநது
தானிலாச சகோரம் போனமுட் சூசிகாந தம்போ லமமான
பானிலா விழியி னீங்காப் பாவையாற் பருகா நின்றான்
கூனிலாத திகுகட சூடுங் குழகனே போற்றி யென்றான். (௫௩)

விதிசிரந தொடுத்த சன்ன விரமா லிகையாய் போற்றி
திதிசெயு மாலோற கன்று திகழ்படை யளித்தாய் போற்றி
கதிதரும் விடைமேற் கொண்ட கருணையங் கடலே போற்றி
துதிசெயு மடியா றுள்ளச சோதியே போற்றி யென்ன. (௫௪)

இறைவியை ஈிறைவன் காணு விருகையாற் றழீஇக்கொ
ண் டனபால, மறைவிடை யிடப்பா லன்பான் மகிழ்ந்தினி திரு
த்தி மாதே, நறைமலர்க குழலே நம்முன் னவிறறவோர் வரமு
ண் டெனன, குறையுள தெனினுந தீரக் கொடுக்குது மென்
றான் பின்னும. (௫௭)

அருளுருப் பெற்ற துன்ன லறிகியே நாழநீங்காப்
பொருளுரு வஞ்செ முத்தின் பொறபெனப் புகனற லீயு
மொருவருங் கருதற கெட்டா வுண்மையுஞ் சிறத்த தந்தத்
திருவுருக் கொண்டா யென்றுஞ் செப்பினுன தேவர் தேவன். (௫௮)

மூவாக்கு முதன்மை தந்த முக்கணு னிறைவி யோடுந
தேவர்க்கு மனபர் யார்க்குந திருவருள் பொழிந்து வேத
நாவர்க்குந தெரிய வெண்ணு நானமறை விடைமீக் கொண்டே
யேவர்க்கு மிறைவ னுன வெம்பிரான் கயிலை சேர்ந்தான். (௫௯)

இப்பதி தனக்கு நேரா ஈரொழு புலியி லொன்று
மொப்பதி லறிவான் மிககோ ருலகினகண் மேன்மை யாக
மூப்பதி யுரைததா ரந்த மூப்பதித் திறனு மிவ்வூர்
கைப்பதித் திட்ட நெல்லிக கனியெனக் காட்டு மன்றே. (௬௦)

திருவெழுத் தஞ்ச மோதச சித்திக்கு மிடமு மிஃதே
வ நுமருந் தோத யங்கள் மகோதய மாதத தோற்ற
மிருசுடர்க் கிரக ணந்தா மிருதுவோ டிரவி கூட்டம
பொருவி லாப் புதிதத் திங்கள் விதிபாதம பொருநது நாளில் (௬௧)

தேசிக னெனப்பா வித்துத் தெக்கணு மூர்த்தி முன்ன
ராசிலாக் குரவ னோது மடைவினஞ் செழுத்து நாடி.
மாசிலா திருநது நாவின் வழுத்திய தவத்தோ ரென்றும்
பாசப்ந் தங்க ணீங்கிப் பரகதி யடைவர் திணைம். (௬௨)

பார்ப்பதியார் பஞ்சாக்கர சித்திபெற்ற சருக்கம் முற்றம்.

ஆகத்திருவிருத்தம் உா.

(௧) பரத்தை கத்பெற்ற சருக்கம்.

மைத்த டங்கண ஞாலகமீன் றருள்மலை மடநதை
மெய்த்த வஞ்செய்த காதையின் விரிவெலாம் விரிததா
யித்த லநதனி லின்னுமற் றுளவதி சயங்க
ஞாய்த்து ணர்நதுநீ சொல்லெனச சவுனக னுரைப்பான். (௧)

கேட்ட வெல்லையிற் சவுனக னுரைமிகக் கெழுமிச
சூட்டுக் கண்டுகைச செஞ்சடைப் பெருமுடி துளக்கி
வாட்ட மின்றியே வளர்ந்தபே ரருள்மன மகிழ
நாட்டு முண்மையாற சூதமா முனிவர னவில்வான். (௨)

சாதி பேதநக ளளப்பில பொருநதிய சகத்தோர்க்
கேது வாகிய சகநதரு மணநதரு மிதழிப்
போது லானிய வேணியான் மனகள புரமென்
ரோது மநநகாக் குரைத்திட வுவமைவே றுண்டோ. (௩)

பொய்யு மாயமுங் கொலைகளும் வினைகளும் பொருந்து
மைய வேறகண்ணு ளெவரையு நேசிக்கு மனத்தாள்
மெய்யி னுலிரு கையினுற சரதமே விளைத்துப்
பைய ராவல்குல விற்றுணுஞ் சேரியம் பரத்தை. (௪)

ஆன நாட்டினிற் பரத்தைமு தருநதவ மதனா
கான நாட்டையுங் கனிவண்டி னுட்டையுங் கண்டு
வான நாட்டினா பணிமுல்லை வாயிலின வசித்து
ஞான நாட்டன்வாழ் பெரும்பத மடைநதனள் நலத்தால். (௫)

என்று சூதனு முரைத்திட விருநதவம வளர்ந்த
குன்று போலவருஞ் சவுனக னெதிர்மொழி கொடுப்பா
னன்றி யங்கவள் வரவுமங் கவன்செயுந தவமு
மின்றெ னக்குநீ சொல்லெனச சூதனு மிசைப்பான். (௬)

உம்பர் நாயகன பொன்னுல காமென வுரைப்பா
னம்பொன் மேருவின புறத்தரை யாமென நலியுங்
கொம்பர் நேரிடைக் கங்கையந திரைமணி கொழிக்குஞ்
செம்பொ னேவினை காஞ்சன பூமியாந தேயம (௭)

அன்ன தேயத்திற கணிகையர் தமக்கெலா பரதேச
யெனைக் காழுக நுயிரென வணங்குந ரிரதி
மின்ன னுள்ளெனக் கண்டவ ரையுற விரிபூண்
பொன்ன னுளவண் வாழநாட கதிபெறுா பொருட்டால். (௮)

யார்க்கு மாதர வாசுமத் தேயம்மிட் டயலே
சேர்க்குங் காதலன் றன்னெடு மேறினான் திரைமே
லேற்கு மோர்மரக் கலமிசை கோளத் தியல்பு
பார்க்கு மாசையாற் பரத்தைநீ ருவரிமேற் படர்ந்தாள். (௯)

கைத வக்குலப் பரத்தையங் கேகலுங் கார்வான்
பெய்தெ றிந்திடத் திவலைகள் தரங்கமும் பெருக
வெய்த பாணம்போற் காற்றெழுந தலம்வர விரங்கி
வெய்து யிர்த்தனள் நடுங்கின ளொடுங்கினள் மெலிந்தாள். (௧௦)

இவளு மித்துய ருமுந்துமுன் னியற்றுமா தவத்தாற்
றவள ரீற்றினார் முல்லைமா நகர்க்கரை சார்ந்தா
ளவளி னிசசெயும் பெரும்பவங் காண்பதற் கஞ்சிப்
பவள மால்வரைப் புறத்தினிற் கதிரவன் படாநதான். (௧௧)

அகிரு மேழ்கடற் கப்புறத் திருநில மடைநது
கதிர வன்றினைச செகுத்திடு வோமெனுங் கருத்தா
லெதிர்ந டநதுநாற் றிசையையும் வளைந்துகொண் டேகப்
புதிய சூரியன மறைநதன னிருண்டது புனியும். (௧௨)

ஆய வெல்லைகார் காலமு மாயவப் புரத்தின்
மேய திங்களி லமாவாசைக் கங்குலும் விரிப்பத்
திய ளிங்கிவள் துணைவனுந் தானுமாச சேர்நத
வாய வப்புரங் கொள்ளியுங் கொண்டென வநதாள். (௧௩)

வநதவ் லூர்புகுந தீசனார் மாசிலா மணியா
ரெநதை வாழ்திருக் கோயில்முன் மண்டபத் தேறி
முநது தன்கையிற் கொள்ளியிற் றீயையு மூட்டிச
சுநத ரக்கலை யாற்றமைப் புழுதிபுந துடைதது. (௧௪)

ஆடை யாகிய பாயலை விரித்ததி லமர்ந்து
வாடை பூசினன் மலர்முடித் திருவரு மகிழ்ந்தே
யாடல வேளிடத் திரதிகேர்ந தெனவறு ராக
வேடை தீரவே மணநதனர் புணர்நதனர் ளிருப்பாள். (௧௫)

விரவு மாசையாற் காமசசெந தீயினான் மெலிவார்
பரம னாலய மென்பதுங் குறித்திலர் பரத்தை
திரமி லாதவ ஞறங்குமவ் வெல்லையிற் றீரச
சரவந தீண்டலு மக்கணத் தாருயி ரிறந்தாள். (௧௬)

வேறு.

மற்றிவ ளிறத்தலு மடித்திதழ் கடித்ததுப்
பறறினர் பாத்நையுயிர் பாசவலை வீசி
யெற்றினர் கதுப்பினி லிடித்தனர் முகத்திற்
சுறறினர் புறத்திலெம தூதர்கொடு போத. (௨௭)

முட்டின ரடிக்கடி முலைத்தலையி லெட்டிக
குட்டினர் மயிர்த்தலை குறைத்தன ருருட்டிக்
கட்டின ரறுத்துடல் கழித்தனர் டிளக்க
வெட்டினர் துடைத்தன ருதைத்தனர் மிதித்தார். (௨௮)

வேறு.

எரித்தழல் கொளுத்திவைத் தெடுத்திற் கிடத்துவா
ருரித்துடற றசைக்கொழுப் பறுத்தொறுத் துருக்குவார்
கரத்தினைப் பிணித்தகை கழுததுறப் பொருத்துவார்
பரத்தையைக் கயிறறிநிற பிணித்தபொற பனைக்கையார். (௨௯)

வேறு.

இப்பரி சறிநது நந்தி யெம்பிரான் பேழ்வாய்ச் செங்கட், கொ
ப்பரி வயிறறு வெண்பற குறட்டூதப் படையை நோக்கி, மைப்பிற
ழியம தூதர் மாண்டிடப் பொருது வலலே, துப்பிதழ் மழலைச
செவ்வாய்த தோகையைக் கொணர்மி னென்றான. (௩௦)

வேறு.

வந்தன ரெதிர்ந்தனர் நமனைபர் மடித்துச்
சிறுதினர் கரங்கொளாடு திண்சிர நெரித்தார
தொந்திசரி யும்படி துடைத்தனர் மிதித்தார்
நந்திபணி கொண்டகண நாதாசிவ தூதர். (௩௧)

தற்கமிடு கின்றவர் தடக்கையை யொடித்தார்
கற்கொடெறி யுஞ்சிலா கடத்துமிவ னென்னே
பற்கொடு பொருஞ்சிலர் பதைத்திட வடித்தார்
சொறகதறி நொநனுயம தூதர்திர ளோட. (௩௨)

வேறு.

சொற்ற வித்திற மாமெம தூதரைத தூது
கொற்ற வனபதிக் கலகிட்டு விளக்கொளி கொளுவி
மற்று மத்தலத் திறத்தலா லவ்வினை மாறறு
நற்ற வத்தினுற் பரத்தையைச் சிவகண நாதர். (௩௩)

திதி லாதகற பகமழை பொழிதரச சிறி துங்
கோதி லாததே வேந்திரன் விமானமேற் கொண்டு
மாதர் சூழ்வரத் தேவதூந் துமியொலி வழங்க
வாதி நாயகன் கயிலைமால் வரையிடத் தடைநதார். (௨௪)

ஆலை யத்திற மறிநதிலா ளரன்புக முறியாள்
சேலை யித்தலை யாற்றரை துடைத்திருள் தீர்த்த
வாலை யத்திறந தானலாத் தவஞ்சற்று மறியாள்
மேலை முத்திபெற் றுள்சிவ தருமமார் விஜிப்பார். (௨௫)

வேறு.

இன்னவா பரத்தை மாது மிருங்கதி யடைந்தா ளங்கண்
மன்னிய கால தூதர் வடவையி னுருத்துப் பொங்கித்
தன்னிக ரில்லாப் பாசந தடித்தறி சூலந தாங்கிக்
கண்ணெடு மலைபோல் வாழுக காலனமா பதியிற் சார்ந்தார். (௨௬)

சண்டன்மா சண்டன் சித்தந் தகமிசூத் தவமிசூத்தும்
மண்டிய காலன் தூதர் மற்றுளோ ரேவல் செய்ய
வென்றிகழ் சித்ர சூத்த ரிறைஞ்சமை மலைபோல் வாழும்
கொண்டலைத் தரும நீதிக் கூறறனைப் பணிநது சொலவார். (௨௭)

ஐயநின் னேவ லாலே யணிவளைப் பரத்தை தன்னை
மெய்யுறப் பிணித்துச செல்லும் வேலையி லெம்மைச சாடிச
செய்யவார் சடையான் பாங்கிற சிவகண நாதர் போரது
வெய்யவெம் பவஞ்செய் தானை விமானமேற் கொண்டு செல்ல. (௨௮)

நொநதன மீச னேவ னேனமையோ ரென்றே யஞ்சி
வநதன மென்ன லோடு மறவியங் கதனைக் கேளாச
சிரதையிற் றெரிந்து தேர்ந்து சிவதரு மத்தி னுண்மை
யிரதவா றாயிற் றேவென் றெழின்முடி துளக்கி நின்னு. (௨௯)

நிருமலன் றரும மேன்மை நினைநதிடா நிரயத் தோர்க்குந
தருமதே வதையே யன்னான் றவநெறி யுரைப்பா னெண்ணிப்
பொருகிடாப் பரிமேற் கொண்டு நரகலோ கத்துப் போரதான்
கருமிகள் வருநதக் கண்டான் கருணையாற கழற லுற்றான். (௩௦)

வேறு.

செநதழல் மறநதீர் சிவன்றனை மறநதீர்
சநகியு மிகழ்நதீர் தவங்களு மிகழ்நதீ
சநகிபக லையமிடு மன்பையு மறநதீர்
தந்தையனை நன்றியது தன்னையு மறநதீர். (௩௧)

மண்புகழ் முன்பொருவா வைத்ததரு மத்தைக்
கண்குளிர வன்பினோடு கண்டுமறி யீரே
நண்பொடிது நன்றென நவினறுமறீ யீரே
விண்புகழ் தலங்களை மிதித்துமறி யீரே.

(௩௨)

வேறு.

குழ்புனி யிறறே வாலய முநதத் தொழுகில்லீ
ராழாதி யிறபோய் மூழ்க வயாநதி ரறிவில்லீர்
தாழு மவாககே தாழவுற நிறபிா தயவில்லீர்
வாழ்வு குறைத்தீ ரேதை நினைத்தீர் மதியில்லீர்.

(௩௩)

வேத மொழிக்கே யேத முரைத்தீர் வினையுநதி
ராதுல ருக்கே லோப முரைத்தீர் ரறிவில்லீர்
வேதி யருகுகொன் றீவ தொழித்தீர் விறன்மிக்கீ
ரீதன மறுத்தீர் காதல மிகுத்தீர் ரெனசெய்தீர்.

(௩௪)

கோளரி யொத்தீர் கோளு முரைத்தீர் குணமறமீர்
வாஸ்கொடு மிககோ ராருயிர் செறமீர் வரைவிறமீர்
மூளெரி யிடடே வாழ்மனை செறமீர் முனிவுறமீர்
பானை மடறசா ஹறல குடித்தீர் பழிவைத்தீர்.

(௩௫)

வேறு.

அரசர்மனை கற்பழித்தீ ரளவில்கன னியாப் பணாதீர்
குரவர்மனை கிசைசைவைத்தீர் குலமாதா வரவழைத்தீர்
பரவரிய முன்னவனறன பன்னியையும் பாடுரைத்தீர்
விசவுமறை யானாகுல மெல்லியாக்கு விருமபினீர்.

(௩௬)

வைகறையி லெழுநதுசிவ வந்தனைசெய் தீருமிலீர்
பொய்கைதரு தெயவீகப புனவிடைததோய்ந தீருமிலீர்
செப்கைபெறுந தந்தைதாய் திப்பசித்தித தீருமிலீர்
மெய்கையினா சிவன்முன்னர் விழ்ந்துபணிர தீருமிலீர். (௩௭)

சங்கிருநத தடக்கரத்தான் றனக்குமன்பு செய்கிலீர்
கொங்கிருநத மலரிலைநீர் கொணாநதரனைப் பணிரதறியீ
ரங்கிருநது செயதகொலை யளவில்வங் கவைமறநதீ
ரிங்கிருநதே யரிதுயிர்த்ததால் யானதற்கென் செய்கேனே. (௩௮)

சுடு

திருமுல்லைவாயிற் புராணம்.

வேறு.

முன்னதிபா தகம்புரிநத வேசிகருங் கங்குல்தனின் முல்லை
நாதன், சன்னிதியிற் செய்யுமினையுஞ் சாற்றரிது கலைத்தலையாற
றையையத் தூர்த்தாள், பின்னதிகந தருமயில்லை விளக்குமன்று
கொள்ளியொளி பிறங்கச செய்தா, ளென்னதிகா ரமுங்கடநதா
ளப்பரிசு போலுமொன்றை யியற்றி னீரோ. (௩௬)

வேறு.

ஆகலா லென்மருங்கி னருளிலாக் கிங்க ரர்செய்
வாதையால வருத்தமுற்றீர் மற்றுநர கிடைப்புக்கீர்
பாதிமா-மதியணிந்த பழம்பொருளை நினைத்திரேற
போதலாம் வானுலகி னினியென்னப் புகலலுமே. (சடு)

வேறு.

அரகர வென்றே சிவசிவ வென்றே யறைகின்றார்
புரகர வென்றா சிரகர வென்றே புகலகின்றார்
பரமப தநதரு நிருமல வென்றே பகாகினார்
சுவ வென்னுவகா லையு மகிழ்ந்தே குறைகின்றார். (சக)

வேறு.

மற்றி வன்சொலும் வாசகங் கேட்டுமா நரகத்
துற்று னோரொலாளு சிவனறிரு நாமமே யோதி
நறற வத்தராய்க் காவிரி சோணைநன் னுட்டுக்
கொற்ற வேந்தரா யறிவுடன வந்துருக் கொண்டார். (சஉ)

பரத்தை கதிபெற்ற சருக்க முற்றம்.

ஆகத்திருநுத்தம் உசஉ.

— ❀ ❀ —

(௭) தீர்த்தவிசேடச் சருக்கம்.

செளிப்புலன் முல்லை நாதன் நிருக்கதை யமிர்தங் கொள்
ளத், தனிப்பிலா வுலகை யோங்கச சவுனக னெழுந்து சென்னி,
குவித்தசெங் கரத்த னாகிக் குணைகொண் டடியிற் ருழந்து,
புவிப்புரா ணிகளைச் சூதப் புனிதனைப் போற்றிச் சொல்வான். (க)

தீர்த்தவைம் புலத்தின் சால்புந் தீர்த்தங்க டம்மின் மேலோர்
சேர்த்தநூன் முறையி லாடுந் தினங்களின் றிறனு நாக
மார்த்தகோ டூன் பாத மந்தணற் களித்த பண்புங்
கூர்த்துணர் சிந்தை யெந்தாய் குறைபடா துரைத்தி யென்றன்.

என்ன லுஞ் சூதன் கேளா வெம்பிரான் முல்லை மூதார், நன்
னலஞ் சுருதி யாலு நன்றறி தியானே சொல்வன், பின்னருஞ்
சிறிது சொல்கேன பிறங்குதீத தங்க டமமை, யுன்ன லும பவ
ததை மாற்று முணர் தியென றுரைத்தான் பின்னும். (௩)

பங்கயப் பொருட்டிற் பாவை பார்மகள் பாங்கர்ச சூழ்ச
செங்கையிற் நிகிரி தாங்குந் திருமறு மார்பன முன்னங்
கங்கையிற் றுளைநது தங்கட் கறறையஞ் சடையா னீங்கா
மங்கைமெய்ப் பங்கன முல்லை வனத்தினில் வநது சோநது. (ச)

அரியணைச் சேக்கை நீங்கி யறிதுயி லாழி நீத்துத்
தரணிகாத் தருளுந் தூயோன றுணிலஞ் செழுதது மோதி
வரமருள் மாசி லாத மணிதனை யருசகித் தேத்தி
யிரவுநண் பகலு நோககா திலக்கமோ ரிலக்க மாண்டு. (ரு)

தன்றவக் குமான் சாபத் தழைகணுக் கோது தளளி
மென்றிடு மாலைத் திவசா றருப்பமாய விருமபி நீலக
குன்றென நின்றான முல்லைக் கொடித்தழமு புடையான மேனிக்
கென்றுமே யாட்டி மாத ரிருவரு மேவல செய்ய. (சு)

நிலவவ னினவான மீம்பா னிறைகடத் தேநதி யார்க்குந்
தலைவனமே னியினி லாட்டித் தாட்டுணை பாவா நின்றான
குலகிரி நிறுவிப் பாதத் தொளுவிவே லையைக்க டைநதான்
குலவிய வமுத சாரச் சும்பருக குதவு வான்போல. (எ)

வேறு.

தனுவளைவிற பூண்டிடவே தரிக்கையாற் பின்னசலந் தங்கு
மாற்றற, பனகனமேற் படாகையாற் பங்கயமுன னுருமேவும்
படித்தா லன்றி, வினவுகடற் சூழ்விடமுண் டிடுதலாற் றிரு
நெடுமால் மேகம போலுந், தினகரலோ சனம்போலு மிருநது
மனம் பொருநதுதவம் செய்யு நாளில். (அ)

அந்தரதந துமியியம்ப வண்டர்பூ மாரிசொரிந் தருகிற்
போதசு, சுந்தரவெள் விடைபுடைசூழ் நந்திபிரான் பூதத்தின்
தொகுதி சூழ், விந்திரவின் னுதறபாவை யிடப்பாகத் தினிதி
ரூப்ப வெழுத்தோ ரைந்தாற், செந்திருமால் பத்திசெய்யச சித்தி
யெய்தும் படியிருந்தான் தேவ தேவன். (௯)

வேறு.

மண்ணிடந் துழன்று தேடு மலர்த்தாட்டா மரையின் மீது
கண்ணிடந் தணிந்த வன்பன் கயிலைநா யகனைக் காணு
வெண்ணிடுந் தகுதிக் கெட்டா வின்புறப் பணிந்தா விழ்ந்தான்
பண்ணிடுந் துதிகள் பாடி யாடினான் பரவிப் போற்றி. (௧௦)

கண்ண னுங் கணிந்தா போற்றக் கண்ணுதல் கருணை மீக்கொண்
டெண்ணருந் தகுதி நலகு மேதுமந் திரத்தின் காப்பால்
மண்ணகங் காப்பா யுனபால் மந்திர வருவந் தந்தோ
நண்ணருந் சித்தி பெற்றாய் நனறுதா னென்றான பினனும். (௧௧)

காசிகே தாரந தென்னற் கயிலைநற் சோம நாத
மாசிலாக் கோகன னருநு ழரீசசரம விருத்த காசி
மாசிலாத் தில்லை காழி மாயூரந் குடநதை யையா
நேசிவ லோக மூது ரின்னுந் நலங்க ளுண்டால். (௧௨)

தானமுந் தவமு மொன்று கோடியாய்த் தழைப்ப தன்றி
ஞானபூ மியதா மெண்ணி னற்றலங் கடகு மேலா
மானசிப் பதியி னீங்கா வருனொடு வாழ்தி யென்று
வானநா யகனன் றோதி மாதொடுங் கயிலை சோந்தான். (௧௩)

செங்கண்மால் கரிய கண்டன் றிருவருட் செல்வம் பெற்றுச
சங்கமூர் கடல்வாய் முல்லைத் தனிரெடும் பதியின் சீர்த்தி
யெங்கனும் விளங்க லோதி யெல்லையு மிரியா தென்று
மங்கைய ரிருவ ரோடு மகிழ்ந்தினி திருந்தா னங்கண். (௧௪)

கீழ்திசைப் பால தாகக் கேடிலாக் கடவுள் முன்னர்ச
சூழ்திரைப் புனித தீர்த்தம் சுரர்ந்தி பெற்றித் தாகு
மாழ்திரை யமளிப் பாய லண்ணான வகுத்த தங்கண்
மூழ்கினோர் பவவே லைக்குள் மூழ்கிநீர் தியவோர் முத்தர். (௧௫)

ஆவணித் திங்க டன்னி லமரபக் கத்து ரோணி
கோவலர் மகர்கொண் டாடுங் கோகுலாட் டமிசேர் நாளி
லேவரே பெனினு மாயோ னியம்புதீர்த தத்தின் மூழ்கிற்
றேவரே யாவ ரனனோர் சிந்தித்த வெவையுஞ் சேரும். (௧௬)

மாலிடுந தீர்த்த மாடன மாதவர்க் கன்றி யெய்தா
வாலிடும் விழுகிற றுநகு மருமகப் பேறி லாதோர்
பாலொடுங் கடமும் பொன்னும் பரிவொடு மறையோர்க் கீநது
மேலிடும் புனலி லாடிற் புதலவரைப பெறுவா மெய்காண். (௧௭)

அன்றியு மிநது வாரத் தமாவாசி விதிபா தஞ்சேர்
நன்றின் னாளின் மாயோ னலகுநீர்ப் பொயகை தனனி
லொன்றிய வனபின மூழகி யுயாந்தவர்க் குதக நலகி
லென்றுமே பெறுவா முத்தி யெய்துவா வினையை யெய்தார். (18)

மன்னுகார்த திகைத்திங் கட்செவ் வாயெனும் வார நான்குந
துன்னுமா மறையோர் தம்பாற் றுசுகந தளித்துத் தோய்ந்தோர்
முன்னுவெண் குட்ட ரோக முயல்கன முதலா நோயி
னின்ன லுற நிடினு மாற்றி மிகபரத தெழிலு நலகும். (௧௯)

திசைமுகத் தெண்டோள் வேதன செயதிடும பிரம தீர்த்தந
திசைகொள்வை காசி மாதத் திலங்குபூ ரணையி லாட
விசையமெய்ஞ் ஞான வாளால் வெவ்வினைப பகையை வெட்டி
வசையிலாசு சுருதி கூறு மனோவதி யடைவா பின்னும். (௨௦)

விரதமு நாலேழ் கோடி விரதமுன் றவத்கி லொன்றை
வரதமுற் றனுடடிப பேரை மயக்கிய விரத பங்க
கரணமு மகற்றிச செயத் திரதத்தின் பயனுங் காட்டுங் [றும்.
குரவாதாய் தந்தை பாற்செய் கொடுமபெருந துரோகனு குன

தடங்கடற் புவிபே முண்டான் றுன்படி முநரீர்த் தீர்த்தந
துடங்கிமூழ் கிடிவி ராசத் துரோகமவா தனைதந் துடடல்
விடங்கொடுத் திடலசே ராத மெல்லிய விடத்துச சோத
லடங்கலு மவரைப பற்றா வருந்தரைக் கரச ராவா. (௨௨)

வந்தித்து வணங்குந தூயோர் வன்னியோர் பெரியோர் தமமை
நிந்தித்த பழிச்சொல் வீட்டு நீள்வினைத் தொடர்பு நீக்குஞ்
சந்திக்கும் வழுவு வந்த தடைபல புறத்துத் தள்ளுஞ்
சிந்தித்த தன்மம் வாய்க்குந தேவர் தோய வசிட்ட தீர்த்தம். (1)

ஆடிசித் திரைதைப் பூச மைப்பசி மாதத் தோற்றங்
கூடிய மதியம் பாறுக் கோளொடுங் கூடுங் காலம்
நீடிய வாய நாளி னெடுமுனி புனலின் மூழ்கி
னாடிய செல்வம் வாணுள் நற்போக நயநது நல்கும். (உச)

விளங்கிய பிரம தீர்த்தம் விண்டுபுட் கரிணி மிக்க
வளங்கொள்சங் கரத டாகம் வசிட்டரீர்ப் பேரா விர்த
மளநதிட நின்ற செங்கை யகத்தியன் வாவி லோலோ
ருளங்கொளும் பிரம தீர்த்த மொன்றுக்கொன் றுட்சி யாமால் ()

அவ்வகைத் தீர்த்தந் தம்மு ளடைவினிற் கடவுள் சொற்ற
விவ்வகை நாட்க டம்மி லேவரே யெனினு மூழ்கித்
தெய்வவே தியரைப் போற்றிச சிறநதகோ தான நல்கின்
மைவளர் கண்டன் வெள்ளி மால்வரைப் புறத்து வாழ்வார். (உச)

மற்றுமந ரீரி லாடி மழனிடை மறையோர்க் கியப்
பெற்றிடிற் கயிலை காக்கும் பிரான்கண நாத ராவர்
நறறவா பரவு கஞ்ச நானமுகன வாழு மூழி
சொற்றதோர் வருட மெண்ணிச சுரரோன வுப்பர் வாழ்வார். ()

வேலையைத் தாவும் பொன்னி மேதகு புனலி லாடி
யாலயஞ் சூழ்நத பஞ்ச தீர்த்தத்தி லடைவின் மூழ்கிற்
பூலய முறினு மாரப் பொறபத மீயு மல்லாற
காலையிற் பிரம தீர்த்தம் படியினு முத்தி காட்டும். (உஅ)

ஆயிரங் கோடி தெய்வத் தனித்தல மவற்றுண் மேலாம்
பாயிருங் கடலவாழ் முலைப் பதியினி லனன தான
மேயிய லுதவி லநத வவியொன்றுக் கிமையோர் வாழ்க்கை
மேயின வருடம் பததும் பத்துமே விளங்கி வாழ்வார். (உச)

வேறு.

ஊர்வன வெனினும் பறவைக ளெனினு முறுவிலங் கெனி
னுரீ ரிடத்துச, சார்வன வெனினுந் தாவர மெனினுந் தவநதரு
முல்லைமு தூரைச, சேர்வன வாகி னல்லுருக் கொள்ளுரு சிற
ந்தமா னிடரவன் சேர்ந்து, நேர்வரேல் மறந்து மானச சரசில்
நிலைமையாய் வாழ்வார்ன் னெறியில. (ருய)

வேறு.

ஆதிநா லோகி வல்ல வந்தண னொருவன் றங்கள்
சாதியி லொருவன் ருதை தனக்கிடுந திதிநா டன்னி
லோதன வுண்டி யுண்டா னூழ்வினைச செயலாற் கங்குற்
போதினிற பின்னு மன்னம் பொருநதியன் றருநதி னானல். (௩௧)

அன்னிய ரகத்து ணுண்ட லவுடத மருந்த லோதல்
பன்னியைப் பரிநது சேர்தல் பகர்நதத சுத்தி செய்த
லின்னல்சேர் தயிலத் தாட லிலையமு தடைக்காய் துய்த்தல்
சென்னியிற கேச மாறறல் திதிசெய்வோர்க் கீது தீது. (௩௨)

அருநதுவ தொளித்தல் வேற்றி லருநதுத லரிவை மார்தோள்
பொருநதுதல் பின்னு மன்னம் புகித்தலூர் வழிந டத்தல்
விரும்பியோர் தானம பறறல் வேறணி யடுத்தல் சாலாப்
பெருஞ்சுமை தாங்க லெட்டும் பிழையெனப் பகரு நீதி. (௩௩)

அறநதனைக் குறியான் வேதத் தருநெறி நீதி யநதோ
மறநதன னனனான மாள வலவினை தொடரு நாளி
லிறநதன னிறநத காலத் தென்காலங் காசு மாகப்
பிறநதன னென்ற னன்றோ பிறர்மனை யுண்டி பறறல். (௩௪)

காருட னாடா வனனக கண்மணிக் கயவாய முடகால்
வேருடைத் தோகைத தூவி விடிவுசெய் குரல மேலாய்ப்
பாரிடத் தவர்கண் காண்ப பறறறும் புணர்ச்சி யின்ன
சீருடைக் கொடியே யெனனத் திரிநதனன பறநது சென்று. ()

இருபிறப் பமைநத மேன்மை யிழந்துதன் னுதரத் தீயா
லெரிபிறந கடையர் வீட்டி லிறநதிடா நிறப்ப பறறித
தருபல பலியுன் கொத்தித் தவனினத் தோடு மநதக்
கருமுடப் பறவை முல்லைக் கடிநகர் காணுற றன்றே. (௩௫)

கடற்பிணு வோசச வோசசக் கடலர்வாழ் மனைக டோறு
முடைப்புலால் முண்மீன பறறி முனறிலிற பறநது சூழ்நது
தடைப்படா துழலு நாளிற் றகையிலாப் பறவைத தோற்றம
விடத்தகும் பொருட்டால் வேத விரிஞ்சதீரத தத்கின பாங்கர்.()

மதிகதிர் பொருந்து மம்மா வாசிரண் பகலில் வேத
விதிமுறை மறையோர் சைவர் வேள்விமெய் முனிவோ ளன்றைத்
திதியிங் ராட வநதீர்த திவலையக் கொடிமேற சிந்த
முதிருநல் லறிவு மெய்தி முற்பிறப் பறிநது சோர்நது. (௩௬)

பாய்ந்துகுழ் பிரம தீர்த்தம் படிந்தது காக ரூப
மாய்ந்தது மாயத் தெய்வ வடிவொடு நினற தம்மா
காய்ந்தகா ரிரும்பின் முன்னர்க் காட்டிய விரத மூலி
வாய்ந்தநற் பசும்பொன னுக்கும் வண்ணமொத் திருந்த தன்றே.

பொன்மலை சேர்ந்த காகம் பொன்வண்ண மாகு மாப்போற்
றன்மையாற் பிரம தீர்த்தந் தனிறறேய்ந்த காகங் கொண்ட
நின்மல வருவங் கண்டு நின்றுளோ ரீது போலு
நன்மதை யமுனை கங்கை நல்குமோ வென்று போற்ற. (சடி)

விண்ணுறு நெறியிற் போந்த விமானத்தங் கவனை யேற்றி
மண்ணுளோ ரிறுமடூ தெய்த வருங்கண நாதா மல்கி
யெண்ணுதற் கரிய விற்பத் திருதிர திருவி னோங்குங்
கண்ணுதற் கடவு ணீங்காக் கயிலைமா திசையைச சாராதார். ( )

வேறு.

காக்கைக்கு வல்லான் படைத்தா னுடல்கவ்வு மாலங்
காககைக்குப் பெளவ முறறிருட் பெற்றிட வுண்டகண்டன்
காககைக்கு நல்குங் கயிலைய மெய்க்காட்சி யின்பங்
காககைக் களித்தனன றனனற பதிகாணி யாக. (சஉ)

பதினாறு தோற்றமற றக்காக வருவுற பனித்தே
யதிபாத சுதது ஞமலிப பிறப்பா யிரமபெற
றிதினீர்தி மாந்த ருருவாய் மிடிசேர்ந் தினைத்துத்
திதியினறிச சுற்றிச சுழலவர் கதிபல தீயோர். (சங)

இவ்வா றுரைத்த வருவெய் திலனெய்தி னாறற்
செவ்வான மேனி விழிமூன்று பொற்செங்கை நான்கொ
டெவ்வாழ்வு நீடு கயிலைய விருககை யென்ற
லவ்வேக தீர்த்தப் பெருமைக் கினியனன துண்டோ. (சச)

தீர்த்தவிசேடச் சருக்கம் முற்றம்.

ஆகத்திருவிருத்தம் ௨௮௩.

(அ) கருடன் கதிபெற்ற சருக்கம்.

பொன்னுழைப் பணிக டோன்றும் பொற்பென முல்லை மூ
தூர், மன்னவ னருளாற் றேன்றி வரும்விளை யாட்டை யென்னு,
லுன்னுதற் கடங்கா தேனு முறபூத மாகக் கண்ட, தின்னுமோர்
கதைகேண் மின்னென நிறைருட் சூதன் சொல்வான. (க)

வேறு.

தார்வனப்பிற் சிறந்தறலைத் தணரதுதிரித் தடர்த்துநீர்க்
காவனப்பிற் சுருண்டிருண்டு கடைசுமுனற் கருங்குழலாள்
போர்வனப்பில் வாங்குசிலைப் புருவத்தாள் பரந்ததுதற்
சோவனப்பிற் நிறைநீட்டுஞ் சிந்தூரத் திலகத்தாள். (உ)

மையடர்ந்து காதடர்ந்து வஞ்சகமா யம்பொதிந்து
மெய்யடர்ந்து தகைத்தோரை வெறுத்தழித்துக் கடைசிவந்து
பெய்யடர்ந்து காமனுக்கும் போர்த்தொழிலின் திறங்காட்டிக்
கையடர்ந்து காழகரைக் கலகமிடுங் கண்ணினாள். (ங)

களபசந்தர சேறாடிக் கதித்தரள வடஞ்சூடி
யிளமதிககீற் றெழுதிநமக் கெதிரிலையென நிறுமாநது
முளரியிள முகைமுகத்தது முறுக்கணிபோற் கண்கறுத்துத்
தளர்மருங்குல் தனைவருத்தான தனக்கோட்டு நலத்தினாள். (ச)

மேகலைகாளு சிப்பருமம் விரிசிகைசூழ கலாபமைந்து
மாகமென்ன வுயிரெனன வணியாதத் பட்டுடையாள
தோகைமயில சாயலாள் தொடருமனன நடையினாள்
கோகிலத்தின் குரல்தனக்குங் குறைகாட்டுங் குரலினாள். (ரு)

வேறு.

காவரிக் கிருபொறி கமலங் காணியே
மாவரிக் கிருபொறி வடிவங் கூந்தலே
பாவரிக் கிருபொறி பதநி தம்பமே
வாவரிக் கிருபொறி வான்ம லாக்கணே. (கூ)

வேறு.

கலையொக்கு மங்குலைவெள் கலையாக்குஞ் சொலுமவாயே
விலையொக்கு மெனசசொன்ன விலைவாயக்கு மதுராகஞ்
சிலையொக்கும் புருவமர சிலையொக்கு மகலலகுல்
மலையொக்கு மெனுமுலை மலையோற்ற மெனும்வடிவம். (எ)

மையொக்கும் மாதர்விழி மாமையொக்குங் குறிகள்மலர்க்
கையொக்கு மினபசயங் கையொக்க வப்படியே
பொய்யொக்கு மிடைக்கொடிவான் பொன்னுட்ட ரம்பைமார்
மெய்யொக்க விவையனைத்து மெய்யொக்குங் குறங்கினுள். (௮)

எண்ணன்கா மிராகவித்தை யேழிசைநா டகவிஞ்சைப்
பண்ணனகு பகினன்கு பக்குமெழில் வகைதெரிநது
பெண்ணனகில் திருமுல்லைப் பெருங்கோயி லுடையார்முன்
விண்ணுடல் போனடிக்கும் வேசிதே வடிமைமின்னுள். (௯)

போகவதி காழுகறகுப் புகலுமிசைப் பனிமொழியா
ளாகவதி ஁நபததா லயிராணி தனக்கொப்பாள்
மாகவதி பகிரடன வனிதையாபோ னடிக்கவலலாள்
மோகவதி யெனப்புவிசோர் மொழிநததிருப பெயரினுள். (10)

முன்னீறி லாவினோர் முயங்கிவறு மையிறறளரப்
பின்னூறு பொன்றனகருக குறையென்று பிறாகேட்க
நன்னூறு போலாககி நயநதவாசெல வநதுடைத்துப்
பொன்னூறு கைகருவரின் மெய்கருவரும புனாசசிசெய்வாள். (11)

வேறு.

பலர்பல மணியினெப் பனைகள் செய்திடச
சிலமினார் புதுமலாத தெரிய லேநதிடச
கலவைநற செப்பினைச சிலவா கைககொளக்
குலமணி வாயிலிக் கோதை நிறகுமே. (12)

இநநிலத் தணங்கவ ரேவல் செய்துற
மினனலம் பொருமதி வேணி நாயகன
பொன்னலக் கோயிலிற புரிய நாடக
நன்னலக் கணிகைபா நயப்ப வாழ்நாள். (13)

வேறு.

மாசி லாத வந்தணன் வளங்கு லாவு முத்தர
தேசி மேவு கௌதமை தீர மீதில் வாழ்பவன்
பூச ரர்க்கெ லாமறைப் பொருள்வி ரித்து ரைப்பவன்
வாச தேவ நென்னவே வழுத்து கின்ற பெயரினுள். (14)

ஒருமை பெற்ற மேன்மையா னிருபி ரப்பி னுரிமையான்
மிருதி சொற்ற முத்தழலின் வேத நானகின் வல்லவ
னருண்ம தித்த வேள்வியைநது மறுவ கைப்ப டுந்தொழிற்
பெருமை முற்று மறறுநீடு பீடு முறற பெற்றியான். (ய௯)

வாழ்வி னோடு கற்பிசைநத மாநி னோடு வாழ்மனை
வேள்வி யோடு மந்தனாள் மேன்மை யோடும் வாழுநாள்
தாழ்வி லாத வனநனக்கோர் தாழ்வு வநது சார்நதென
ஆழ்மனைப் பொருட்டின் மைநத னொருவன வந்து தித்தனன். ()

தொடரு மாரி தோன்றுதற்கோர் தூம கேது வாமெனக்
கடலக டைநத வானவாக்கோர் காள் கூட விடமெனப்
படரு நீணி லாமதிப் பசங்க தூக்கோ ராவென
வடமொ ழிப்பி ரானிடத்து மைநதன் வநது வளரவே. (௨௭)

கருட னென்னப் பெயர்புனைநது காட்டு சாத கன்மமோ
டருண்ம றைசச டங்கியறறி யார ணங்கொ டுததபின்
முருட னாகி யிரதமைநதன மோகி யாகி நாடொறுந
திருட னாகு மெனறுசோ திடநதெ ரிநது செப்பினான். (௨௮)

வேம்பின் மேவு கைப்புமாறறி மிக்க நறசு வைபெறப்
பாமபின் வாய்வி டத்தை மாறறி யமுதமாப் படுத்தலபோற
மீம்ப னான மைநதனவெயய சிநதை யினறி ருககெலாம்
போம்ப டிக்கி யைநதஞான போத கமபு கனநனன். (௨௯)

தாதை யோது மெய்ம்மொழி சலத்தி டும்மெ முத்தெனப்
பேதை மாதா காதலோதல் பேசு கல்லெ முத்தென
வாதை சோம யக்கமெயதி வரைவி லாத மாதாதோள்
காத லிதது வநதுமிக்க காம வேலை மூழ்கினான். (௩௦)

அறங்க டிநது முறைநிரும்பி யார ணம்ப ழித்துநீள்
*மறமபு ரிநது சுடர்விளகுகின மாய வீழும் விட்டிலபோற்
கறங்கெ னசசு முனறுநற காலை முல்லை மாநகர்ச
சிறநத வல்லி மேனமை நணபர் செப்ப வாசை செய்தபின். (3)

பெற்ற தாயர் தநதைபாற் பிரிந்து வேட்கை வாழ்க்கையாற்
சுறற முநது நநதுசொறற தூர்த்த ரோடு கூடியே
யறறை நாள் கத்துள வரும்பொ ருள்க வர்நதுகொண்
டொற்ற ரோடு தென்றிசைக்க னுலவை போற் படிந்தனன். (4)

கடிகையொன் றிரண்டின் மிக்க காவதங் கடந்துகுழ்
படியி னீடு முல்லையம் பதியில வந்த டைநதுபூங்
கொடிய னூரொ டும்படர்நது கோதை நின்று லாயதோர்
வடிவு கண்டு மனமகிழ்நது வண்ண வாயி னண்ணியே. (௨௩)

மெய்ப் பொருள் வழிப்படா விகார மோக வேதியன்
பொய்ப் பொருட் பரத்தைபாற புலன் செல னிருப்பொடுங்
கைப் பொரு ள்னைததையுங் கரந்திடா தளித் தலு
மைப்பெறுங் கயற் கணங்கை வம்மி னென்று கூறினான். (௨௪)

வேறு.

செம்பொனின் மாட மென்குஞ் சித்தசன் கொடி க ளாடப்
பைமபொனமா ளிகைச்சார வெங்கும் பனபணிப் பத்தி பாய
வம்பவிழ பிணைய ஸாட வளஞ்செய்பூஞ் சேககை மீதி
லம்படா கண்ணி யோடு மணுகின னரந னானான். (௨௫)

பூமலாத திருவ னானும் புகழ்நதுள மகிழ்நது தாவாக்,
காமனின் பத்தைக் காட்டி மனோலயப் படுததும் வண்ணம்,
தாமமென கொங்கை யாரத் தழீஇக்கொண்டு கொவ்வைச
செவ்வாய்த், தேமல ரிகழத்தே னைகிச சேர்ந்தனள் சுரதஞ்
செய்து. (௨௬)

சேநதன் கனிமென் பாலிற றீஞ்சுவை யமுதந் தேக்கிச்
சாரதவண் களபந் தோய்நது தண்மலாத் தாமஞ் சூழிக்
காரதளங் கையாள் போற்றக் காமநூல கலவி காட்டிப்
பூரதவி சிழியா வினபங் கருடனும் புணர்நது வாழ்நான். (௨௭)

தூயவெள் ளிவ்வி யாழந் தொடங்கிற் கொடியு மேற்றி
நேயமாய் நடத்திக் கையி னிதியெலாந தொலைத வன்றே
யாயவேள் கொடியி நங்கி யாயிழை பொருநதா ளாகிப்
பாயலு மிழநது நீங்காப் பரிவுபோய்ப் பிரிவு கொண்டான். (௨௮)

தனமிலா வறுமை வரது சார்ந்திடக் கணிகை சற்று
மனமிலா திருப்ப வாவாண் வராவகை மடமா னென்ன
வினவினா தயரு மன்றி லென்னநொந் திரங்கிச சோரநது
சினமிலான் மான மில்லான் தெருத்தலை வாயி னின்று. (௨௯)

அலையுரீர் மதியம் போல வாட்டாலைக் கோது போற்றி
யுலையாக் கதுபோல் வேழ முண்டதீங் கனிபோ லானு
னிலைதடு மாறி வீழ்வ னினைவறத் திரிவன் மாரன்
கொலைசெயும் பகழி தூங்கக் கோவென முறையிட் டோய்வான்.

மாயவே ளிடையான் பட்டு மனனொடு மலாநது சேர்ந்த
தூயமே னியும்ப சநது சோற்றினைக் கான்று நினறு
நேயவெண் ணீறு மிட்டு மடலேநத நின்றா யெனபே
யாயதோ வுந்து சிந்தை யடர்ந்ததே நகையே யெனபன். (௩௧)

அன்றிலை வெறுக்கோ கூவி யடுங்குரில் தனையே நோகோ
தெனறலை யொறுக்கோ காமத தெய்வத்தை வைகோ பாவி
முனறிலைப் பழிக்கோ சேர்ந்த முஞ் தத்ததுக கொலையோமாதை
யென்றினிச சேர்வே னுவேன மெலித்தனை பகையோ வெனன்.

மங்கைமெய்ப பொருந்தா மாறபை வடிவெலாந காணுக்
கண்ணைக், கொங்கையி லணையாக் கையைக் கொவ்வையாய்
பருகா வாயை, யங்கயல விழியாள கூறு மணிமொழி கேளாக் கா
தைப், பங்கயத் திருப்போ னெனபோற பாவிக்கோ படைத்தா
னெனபன். (௩௩)

கண்டகக் கைதை காவலெங் கலைச்சுறு ளினங்காள புனைந்த
தண்டலைத் தருக்கா ளெனபோற றவித்திடு மரக்க லங்காள
முண்டகக் கழிகா ளெனபோன முறையிடு திரைகாள பாவி
பண்டையிற் பழியோ சேரப் பார்த்தன ளொன்றுஞ் சொல்வன்.

சோருவ னமுலன் வீழ்வான் சுழலுவன் படங்கைக் கொண்டே
பூருவ னென்று நிற்பன ஓயயென்று முறையோ வென்று
நேருவ னவனபா லங்க ணினன்றுளோ ருருகச் சேராத
தாருவின வலவி போலுந் தையலு மவனமுன சாராதாள். (௩௫)

கண்களுக் கிடுமவி ருந்தாக் காதலி வடிவங் கண்டான்
பண்டனக் கியைந்த தேம பாடி னு னாடிச் சூழந்தான்
பெண்களுக் கரசே யானசெய் பெருந்தவப் பயனை பொன்னே
மண்களுக் கரசே யென்றான மனமிலாள் பழித்துச் சொல்வாள்.

பொருளுண்டே லன்பு முண்டாற பொருளிலா னனங்க னேனு
மருளுண்டே பரத்தை மாருக் கறிகிலாய நினைவி லாநீ
மருள்கொண்டா யநகோ பொய்யை மெய்யெனக் கருதி மாயவாய்
தெருள்கொண்டா யெனக்குன மீது சிறிதுமன பிலலை கண்டாய்.

என்மீதில் வைத்த வன்பி லெள்ளள வெனினு மீசன்
றன்மீதில் வைப்பா யாகிற ரவறுண்டோ பரத்தை மாதர்
முன்மேவு மொருவன் வாயிற ரம்பல முறையிற் பறறிப்
பின்மேவு மொருவன் வாயி லுமிழ்நதிடும் பெறறி கண்டாய். ( )

மலப்பிண்ட மென்பு கோத்து வளர்புழு மொய்ப்ப நாறுஞ்
சலப்பிண்ட மன்றோ தீநது தசையொடுங் குடரைச சூடி
யுலப்பினறி மலங்கள் பாயு மொன்பது துளையோ டோங்கும்
புலப்பிண்ட மடவா ராககை போகமே யளித்தல் பொய்காண். ( )

கல்லொடு புல்லுப் பூடு கருமியாங் கிருமி தாருப்
பலலுயிர் ளிலங்கு சூழப் பறவையாய் வாரா நினறு
நல்லுருப் பெறுதல் முறசெய் நல்வினைப் பகுதி யாவி
யெல்லோர்க் குமிழி யீதே யீடேறறும பிறவி கண்டாய். (ச௦)

மானிட யாக்கை கொண்டு மறையவர் குலத்து வந்த
தோணுழை குடம்பை தெறித தூங்கிய வண்டு போலு
மானதோ வுனது சிநதை பைம்புலப் பகையை வென்று
ஞானநா யகனைப் போற்றி நறறவ மியற்றொ ணுதோ. (ச௧)

காசிசே ராளி லெல்லை கங்கையை நிகருந தீர்த்த
மாசிலா மணியான ஞான வாரியாய் வாழு மூதூ
ராசிலாத் தலத்தி லிநங் னடைநதனை யிரநதுண் டேனு
மேசிலாத் தருமஞ் செய்தி யெல்லையைப் பிரியா தெயதி. (ச௨)

பூவினா லிலையா னீராற பூதியால் வழிபட் டேததி
நாவினா லிறைவர் நாமம் நவின்றிடில ரகஞ் செல்லா
தாவிபோ மளவு மனபோ டருநதவம் புரிநதால முத்தி
மேவிவாழ்ந திடலா மென்று விளம்பியவ் வணங்குஞ் சென்றாள்.

உறங்கினான் கையிற பநது பொனபொரு ளெனவுந தீமை,
மறநதனன மறநதா னன்றே மாதாமேல் மாதர் நீத்தான,
அறநதனைப் புரிநதான் கையி லிரநதுண்டங் கரனைப் போற்றித்,
தூறநதுமெய்ஞ் ஞான முறறுந தொண்டாக்குத தொண்டு
செய்தான. (ச௩)

ஆணவ வினையு மற்று மாசானு லரனைப் போற்ற
மாணவ னெனவு மோக மதியினால் மயங்குஞ் சிநதைக்
கோணவா ளாலே மாறறிக் குலத்தொழில் புரிய நாளிற்
ருணுவின் பதியி லாளி தனைவிடு மிறுதி யெய்த. (ச௫)

வாரக முலைப்பி ராட்டி மடிமிசைச் கிடத்தி வேத
பாரகன் களையை மார்பிற் படர்தாண யதனா லாற்றச்
சேரகத் துயிரே முன்னஞ் செனியுறற முல்லை நாதன்
ஞரகப் பிரம போகச சாருப பதவி சார்ந்தான். (௪௬)

பவத்தொழிற பரத்தை காதற் பரத்தனும் பதத்தை நாடிச்
சிவத்தொடுஞ் சீவன முததி சோநதன நெனருல் மேலைத்
தவத்தினோ தமக்கு முலைத் தலத்திறங் கூற்ற பாறநே
யிவறறையா னுரைககப் பெற்ற தெம்பிரா னருளே யனமே. ( )

வேறு.

தில்லைவன மறிகடற்றெண் டிரைபுடர்சா யாவனஞ்சர்
விவவனஞ் சொல்லரிய வேதமொழி வேதவன
முலைவனம் பெற்றகரிய முததிக்கு விததாருஞ்
சொல்லைவனத் தினுஞ்சிறந்து தோன்றுவது முலைவனம். (௪௮)

கங்கைநதி யமுனைநதி கவுதமைநன் னதிமாறத்
துங்கபத் திரைநதியா துலங்குகா விரிநதிமெய்
பங்கமுறும் பவாகறறும் பஞ்சநதி யவறுமுநநீர்ச
சங்கமகா விரிநதியின் றனபெருமை சாற்றரிதால். (௪௯)

வேறு.

சிறந்தகா விரியி நெல்லைத் திருமுலை வாயி னண்ணிப்
பிறந்தவா பிறவா வாசம் பெற்றவா பெறுதொன றிலலை
பிறந்தவ ரிறைவன றுளி லெய்துவா நினைப்போ துன்பர
துறந்தவர் துறவோ ரானுந் தொழப்படுந் தாயோ ராவர். (௫௦)

காரணங் கடந்து மேலைக் கற்பனை கடநது மூத்தி
பூரண வடிவாய் முல்லைப் பூமபதி யுறைநகா நென்றே
யாரணன முதலா யுள்ளோ ரஞ்சனி கூப்பி வேலைப்
பேரணி முழுவார் தெய்வப் பெருமபதி பிரியா துறரார். (௫௧)

பிருதிவி யப்பு தேயு வாயுவா காசம் பீடார்
திருவுருப் பெறுமி லிங்கத் தெய்வநற றுன மைநதி
லருளுரு மலைகே தாச மணிமுது குன்றங் காழிக
குருமலை கமலை நீங்காக கோகன வெறபோ டைநது. (௫௨)

இன்னநற் றலங்க டம்மு ளிருந்திரைப் பாங்கர் முன்ன
மின்னமு நவிறு நிறை முதுநக ரிடத்தி லெம்மா
னன்னமென் னடையா ளோடு மமர்நதிமெ பெருமா னென்று
பன்னரு மனபர் யார்க்கும பரிவொடும் பகர்நதா னனறே. (௫௩)

தாரணி மீதி லின்னந தலங்களில் முல்லை மூதூர்
பூரண னாதத் தோடும் புராந்தக னிருநது வாழங்
காரண மிதன லென்றுங் கருத்தினிற் றெரிந்தி லேன்யான்
நாரணன் முதலி னோரு மறிந்திலா ரவனை யனறே. (௫௪)

இலகுதண் முல்லை மூதூ ரெம்பிரா னை யத்தி
லலகிட மெழுக நாவுக் கரையனார் பணியே செய்யக்
குலவுநெய் விளககு மேற்றக் கோதிலா நியமம் பெற்றார்
மலர்தலைத் தாரணி யாளு மணிமுடி நிருப ராவர். (௫௫)

கொந்தலர்த் தொடையல் மாலை குங்குலு வகிவி னாவி
சுந்தாக் கலைக டாவாத தூயமஞ் சனநீரச சாந்தஞ்
சந்தனத் தொடுகாப பூரஞ் சங்கரன றனக்கு நல்கும்
வந்தனைத் தவத்தோர் வெள்ளி மாலவரை யதனில வாழ்வார். ( )

கருடன் கதிபெற்ற சருக்க முற்றம்.

ஆகத் திருவிருத்தடி ன்சது.

(௯) கிள்ளிச்சோழன் முத்திபெற்ற சருக்கம்.

வெள்ளிமால் வரையமா விமலற் கனபுளான்
வள்ளியோ னெனத்தரும வண்மை வாயத்தாளான்
புள்ளிவான் புலிக்கொடிப புலமைப பொறபுடைக
கிள்ளிமாக் கதைவளங் கிளத்து வாமரோ. (௧)

தெய்வயூ திகக்கொடி தினைத்துச் சூழ்தலால்
மெயவருந் தவத்தினர் விடலா காண்கிலான
கைவருங் கனகவாள காட்ட வாணடெழுந
துய்வன செய்தவா றுரைக்கற பாலதோ. (௨)

முல்லைமா தவத்தினுன முளைத்த வுண்மையான்
முல்லையா னெனும்பெயர் முதல்வர்க் காணது
முல்லைவான் கொடியவன் முடியிற் சூழ்தலான்
முல்லைமாப் பதியென மொழியப் பெற்றதே.

(௩)

வேறு.

சீரின் மிக்கதென் முல்லைரின் வழிபடுந் திறத்தாற்
பாரின மிக்கது பாவன மானது படைத்தா
னீரின் மிககது நீள்சடைக குறுமுனி நிறுத்த
பேரின் மிக்கதோர் மாசிலா மணியெனும் பெயரே.

(௪)

உஞ்சை மாநகர் தென்புகார் பொன்வரை யுரைசால்
வஞ்சி கூடலின் மிக்கதா வளம்பல விளம்பச
செஞ்ச டாககிரி யேயன ஞாயில்கொண் டி லங்குந்
தஞ்சை மாநகாக காவலாபி பயநதமெய்த் தவத்தோன.

(௫)

வேறு.

நாளினிற் கலிக டநது நன்னெறி மறுவில செங்கோல்.
தோளினிற் றுணைபு ரிநது தொன்னெறி மனுவிற் றுககி
வேளினிற் சிறநது பொன்னி விரைவள நாடு காத்து
வாளினிற் பகைது ரநது கிளளிமால் புகாரின வாழநதான்.

(௬)

வாழநா ளயனார் தநத வள்ளலாக கிளளி வேநத
னேழுநாட் கலிக டநதூட யுருநிலம புரககு நாளி
னேழுநாட பதியங் குளளா ரெயதுவோர நாளி னேத்தத்
தாழநாட் டணியா வாழிக் தடங்கட லாட வெண்ணி.

(௭)

பாய்பரிப பநகி வேழப் பரிமதக கடகம் பொற்றேர்
காய்கதி ரிலைவேல் வண்டா கடலொடுங் கதிரோன மானச
சேயினங் குமரர் சூழத தெண்ணிலாக் கவரிக் கறறை
சாய்தர முரசு மாபபத தடககைவா ரணமேற சென்றான்.

(௮)

பொன்னிரீக் கன்னி சென்னி போற்றினன் வடபாற்றெனபால்
பன்னிசைத் தலங்கள கண்டு வளங்களின விளங்குங் காட்சி
தனனிக் ரில்லா னிக்கண் சாததின னுதய நேமி
துன்னினான் விருநதா மெனனச சூரியன குணபாற சென்றான்.

குணகிரி தோன்றி மேரு குணகிரி சூழ்வான் மேல்பால்
புணரியிற் றேன்றிச் சேறல் புதுமைத்தே யிவ்வா நென்ன
மணமலி யாரின் றாரின் வள்ளியோன் கிள்ளி வேந்தன்
கணமலி தானை மல்கக் கதிரவன் போலுஞ் செல்வான். (௮)

வாரிரீ ருதய நல்க மணிமுர சோதை மல்கச்
சூரிய நெருவ னல்லான் சூழ்கட லாட வல்லா
னாரிவன் போலு மென்ன வாரிவ ரென்ன வந்தான்
காரிலு முதவு ரீர்மைக் காரியல் காட்டு மெய்யான். (௮௧)

அமுதமே கடைந்த ஞானரோ ராலம்வந் தடைந்தா லென்னக்
குமுதமே காணுங் கோளா குடைசிழல மறைப்பக் கண்டான்
தமுதனமை காட்டித் தந்த தனியிளங் கருப்பஞ் சாராச
சிமுதரீ தித்தா மேன்மை செயுஞ்சுடர் சிந்தை கொண்டு. (௮௨)

சிற்பா னுரைத்த னுலிற் றினகரோ தயத்து மாற்றம்
பறபல விதமு மாற்றிப் பற்பணி விடமு மாற்றிக்
கறபமும் வினவிப் பற்றுங் காலையுந் தவிரும் போழ்து
மறபயி விரவி போல்வா னரும்பெருந் தானஞ் செய்து. (௮௩)

இரவிமுன் னமையல் லாது மெழுமதி விளங்க நோக்கி
யரவரீற் கடல்கண் டேகா வர்க்கியங் கரங்கொண் டேறறிப்
பரவையீர்ப் புனித ரீராய்ப் பயிலுமந திரத்தாற் றீண்டிச
சரபவித் திரங்கள் சாத்திச சங்கறப முறையி லெய்தி. (௮௪)

தாதைதன் றுதை மற்றுந் தாதைமு தாதை மிக்கோர்
பேதையா ஶன்னை மார்தம் பெயர்பெறப் பெருரீர் நல்கித்
காதையும் வினவித் தெண்ணீர்க் கடல்குளித் தாடி மிக்க
பூதலம் பொன்னுர னுசும பூசுரர் களிப்ப நல்கி. (௮௫)

கண்டகு மெங்கள் பொன்னிக் கன்னியே யெங்கள் வாழ்வே
மண்டலம் புரக்கு மன்னன் மாதவக் குபேரன் வாழ்வே
யண்டரா ரமுதென் றெண்ணி யணிமுடி தாழ்நது வீழ்நது
விண்டனன் படிந்தான் மன்னன் விதிமுறை நீதி செய்து. (௮௬)

பாடலில் விஞ்சை வல்லோர் பல்லாண்டு பலவுங் கூற
வாடலி லுதக நீர்கொ ளங்கைமா முனிகை யென்ன
நீடலை யஞ்சி யோட நின்றவ னாடநது பொன்னிக்
கூடலிற் சங்கங் கண்ட கொற்றவன் போலுங் கண்டான். (௮௭)

தோளினி லாரந் தாங்கிக் துலங்குகே யூரந் தொட்டுத்
தாளினிற் கழல்கள் பூட்டித் தனிமுடி யினிது தாங்கி
வாளிகல் வணங்கச் சாத்தி மணித்துகி லணிநது வீர
வேளினிற் சிறப்ப வேந்தன் விசயவெம் பரிமேற் கொண்டு. ( )

கவரிபா வாடை பாய்மாக் கறங்குதெண் டிரையிற சூழத்
தவளவெண் சங்க மல்கத் தாணையங் கடல்கள் பம்ப
நவநவ முரசு வோதை நரலை நீ ரோதை செய்ய
வுவரியே புரையு மன்னு முதயபா னுவைப்போற் செல்ல. (௧௯)

நாகிளம் புன்னை முத்தும் பவளமும் பொன்னு நல்க
வாகுசே ருடைவாள கைகை மலாமடல் பலவு மேந்தச்
சேகுசோ தாலங் கைகள் விரித்துநின் றிரவு செய்யப்
பாகுசோ மொழியார் போலு மஞ்ஞைகள் பரதங் காட்ட. (௨௦)

ஆழியங் கடவுள் முதத மந்திகி ரிறைப்ப வங்க
மேமுய ரியாணை மேற்கொண் டெக்காள ரேத்தல் போலக்
காழ்புளி னங்க டோறுங் கறங்கிசைப் பறவை யார்ப்பசு [றன்.
சோழந்தம பெருமான கிள்ளிச சோழாகோன குடபாற்சென( )

மேல்திசை மருத்து நேராய் வேகவெம் புரவி செல்லுங்
காலொடு முல்லை வலவி பிணித்தது கட்டு மாப்போல
மூலமந் திரத்திற் பாரதன் தடைபபட்ட முறைமை போல
வாலுளைப் புரவி நிறக வுதைத்தனன தளவைத் தாளால் (௨௨)

தாளினை யுதைத்தத் தட்டித் தடக்கையொன் றெடுத்துக் கூவத்
தூளிநின் றெழுந்த தென்று சித்திரத் தூசி நிறப்
யாளிமொய்ம் பசைத்துப் பின்னா நோக்கின னாதத் முல்லை
கோளினை தூரங்கக் காலிற கொளுவவுங் கண்டு கொண்டான். ( )

சிதைத்தனன் கொடியை வாளாற் கலீரிடத் திரும்பி நோக்க
'வதைத்தகை வாளுஞ் சோரக் குபிரிடக் குருதி வாரப் [ணி
பதைத்தனன் றுணுக்குற நேங்கிச சோர்ந்தனன செவியிற் பா
புதைத்தன னநதோ வென்று புலம்பினன் கண்ணீர் பொங்க. ( )

வேள்பட்ட கண்ணன் முல்லை வேதனை தானுங் கொள்ள
வாள்பட்ட கொழும்புண் கண்டான் மாறன்கைப் பிரம்பால் வீச
நாள்பட்ட தழும்பிற் புண்ணீர் சோர்ந்தவோ வென்று நைந்தா
னாள்பட்டேற் கிந்த வாறே னென்றுநின் றலறி வீழ்ந்தான். ( )

அரியயன் காணு தானே யன்பிலா வன்பி னேற்குத், தெரி
யொணு வண்ண முல்லை வனத்தினி லிருந்தாய் தீயேன், புரியுமிக்
கொலைக்கென் செய்கேன் பொருநதுமோ புனிதா கெட்டே,
னெரிவிழிக் கூற்றன் பாத கத்திலுங் கொடிதென் வாளே. (உசு)

என்கொலா மெனது நீதி யென்கொலா மெனது செய்கை
வன்கண் னொருவன் றேன்றி மறுக்குலம் பிழைத்த வாறே
என்கணீ ரெனக்கே யாகி யெனதுவா னெனக்கே யாகிப்
புன்கணீர் பொழிய லாமே பொருநதவந திண்ண மன்றே. (உஎ)

கோள்கொண்ட மதியங் கூற்றே குரைகடல் கொடிதோ வன்றி
வாள்கொண்ட வென்கை தீதோ வாளிது நலியக் கறபோற
றாள்கொண்ட பரியோ கூற்றந தகைகொண்ட முல்லை தானே
சூழ்கொண்ட வினைபி னேற்குஞ் சொல்லுமா றறியே னெனது. (1)

மந்திரி வதன நோக்கான் மன்னிளங் குமரப் பாரான்
தந்திரத் தவறகன டிலலான சயசய போற்றி யெனது
கந்தரத் துருவக் கூர்வாள் காட்டின னதுதத லோடு
மந்தரத் தேர்மே லாக வரசேயென் றொருசொல் கேட்ப. (உசு)

வேறு.

அந்தர தூதுமி யியங்கண் முழங்கிய வவ்வெல்லை
யந்திர ரும்ப ருவந்தலர் சிந்தின ரெங்கெங்கும்
புருகி மகிழ்ந்திட முருகி நடந்தன பூதங்கள்
கிந்து நிறைந்தது முருகி யெழுந்தன கிதங்கள். (௩௦)

வானவ ரன்பொடு மாடி நடஞ்செய வந்தார்கள்
பாணுவர் தூத்துமி வாணரு வந்திசை பாலித்தார்
ஞான பரம்பர நாம சினங்க ணவின்றர்த்தார்
மேனி விளங்கொளி யோவிடை நின்றது விண்ணத்தே. (௩௧)

கங்கை யினம்பிறை செஞ்சடை விஞ்சு கவின்கொள்ளப்
பங்கய மொத்திட வாண்முக முக்கணும பாலிப்ப
வங்கையின் மலர்கொடு வானவர் தாமடி யாவெய்த
மங்கை பசங்கொடி பங்கரு ளாளன் வரக்கண்டான. (௩௨)

வன்பினன் வன்கணன் வஞ்சக நெஞ்சினன் மாரீசன்
வன்ம மலத்தவ னுன்றிரு மேனி வடுச்செய்த
வென்பிழை நிரதனை வந்தனை கொண்டவை யாதேயோ
நின்பரி வென்கொல் பரம்பர வென்றனன் நேரிக்கோன். (௩௩)

வேறு.

அயர்வுறேல் கிள்ளி வேந்தே யடுத்திந்நான் தடுத்தாட் கொ
ண்டோ, மயல்விண்டி மறுவொன் றில்லோ மாசிலா மணிகா
ணெம்போர், துயரெலாந தவிர்நது நமயிற் சூழ்மதி லால யங்கள்,
வயநெடுங் காலை செய்து மகிழ்விழாக் கண்டு போற்றி. (௩௪)

இந்நெடுங் பணிக ளாற்றி யிகல்கடந் தொருகோ லோச்சிப்
பன்னெடுங் காலம் வாழ்தி பாரெலாம் புரநது பின்னர்
நின்னெடுந தவத்தா லெம்பா னிலைமைபெற றுயாதி யென்று
தன்னெடுந தனக்கு நேரான தம்பிரா னருளிச செனான். (௩௫)

தனித்தனி யரசர் யாருந் தாளினைப் பணிநது போற்றி
மனித்தறிந் சுரரி னினைபோல வரமபெற்ற பாலா யாரென்
றினித்தபல் லுலகத் தோர்க ளியம்பிட கின்ப மெய்தி
நனித்திற மதிவல் லாணை நகைமுக நோக்கிச் சொல்வான். (௩௬)

என்னையாட் தொள்ள வந்தா னெம்பிரா னுறையுந் தானந்
தனையா ரணத்திற கண்ட தகுதியின பகுதி யோர்நது
பொனைவி ரெயிலசூழ வாயிற புனிதமாங் கோபு ரங்கள்
மன்னுதே ரெழுநால வீதி வளம்பிற வகுப்பா யெனன். (௩௭)

காவலன் பணித்த மாற்றங் கைவல னுளங்கொண் டேத்தி
யேவலன் புனதென் வாழ்வென் றிருமபெரு மகிழ்ச்சி யோங்கத்
தேவாதம பெருமா னாகத் தெய்வமாக களிற் செல்வோன்
மேவருந் தான மேத்தி மெய்ததிருக் கோயில் கண்டு. (௩௮)

பனிக்கதி ரிருக்கு மெளலிப் பரன்னில் வண்ணஞ் செய்த
தனிப்பெருங் கோயி லெங்குந் தமனியந் தனனால் வீய்ந்து
மனித்தறிந் சுரரி னாகா வண்ணமா மதிலகள் சூழக்
குனித்தபொற கிரிபோ லெண்ணில் கோபுரந் திகழக் கண்டான்.

பூசுர ரிருக்கை வாட்கைப் புரவலர் வாழ்க்கை பொன்னந்
தேசுசேர் வணிக ரில்லந் திருத்தகு நனமை யோர்கள்
மாசுதிர் மனைகள் வேள்வி மாதவர் சினக் ரங்க
ளாசுதிர் வழிசெய் தான லயனெடுநி மயனே ரன்னான். (௪௦)

சூனிகை முற்ற மாடத் தூணிரை குறடு சூழ்நத
மாளிகை சாள ரங்கள் வயங்குபொன மண்ட பங்கள்
யானிகள் வயமா கைம்மா யாப்புறு முகப்பு மேலைக்
கோளிகல் பரிதி தீண்டுங் கொடிமுடி யுடனா மறறும். (௪௧)

சேயிதழ்க் கமல நீலச் செவ்வியந் தெண்ணீர் வாவி
ஞாயிறு துழையாப் புன்னை ஞாழல்முள் ளரைப்பூங் கைதை
பாயிருஞ் சோலை மல்கப் படருநர் தனவ னங்க
ளாயின தேவர்க் கெய்த வளநிலப் பொருளுஞ் சேர. (௪௨)

விண்ணுல குளவ ளங்கள் வியன்பெறு முவரி சூழு
மண்ணுல கடைந்தா லன்ன மாக்கதி மூதூர் வாய்ப்பக்
கண்ணுறக் கருணை பொங்கிக் காவல னுவகை பொங்கித்
தண்ணளி பொழிந்து தெய்வத் தசசறகு வரிசை செய்து. (௪௩)

அருள்விழாக் காணு மார்வத் தலைகட லருக நெஞ்சிற்
பெருகினன் சீவ னனபின பிழைவராக் களிற்றிற காண
நிருபனுக் கரிய தீஞ்சொல் நிட்கள சுகள மாட்ட
வருவமுங் காண்பா யாக வவனிப வென்ற தன்றே. (௪௪)

நீங்கொணு மலத்தை நீக்கு நிமலனைத் தொழுது வான்பா
லாங்கெழு மருட்சொல் லோதையமையுமுன வெனியே நின்றான்
பாங்குறு முமையா னோடும் பறபல கோடி பாது
வோங்குபே ரொளிசசெம மேனி யுயரமு கெறிபப நின்றான். ( )

வேறு.

நரபதி முன்னர்ச் சரணமோ ரிரண்டு நற்கலை மருங்குநான்
மார்பு,வரதமோ டபய மானமழுத் தரித்த மலர்க்கரங் களுமணிக்
கண்ணு, மரதனக் குழையு முறுவலார் முகமு மருள்விழி மூன்
றுநீண் முடியும், பரமகல வியாணி வாடமு மாகப் பாயுமால்
விடைமிசை நின்றான். (௪௬)

ஐந்துநூ துமியு மந்தரத் தியம்ப வண்டர்போன் மாமழை
பொழிய, விநதிரா தியர்கள் செயசெய செயென வெம்பிரான
றிருவருட் கோலம், புநதிரான் காசிப் பொறிவழி யைநதிற புலப்
படா வதீதபோ கத்தில, வரதனை தவத்தில் வளவர்கோன்
போற்றி வாழ்வுபோல் வரவெதிர் மகிழ்ந்தான். (௪௭)

இத்தனைப் பகுதிப் பான்மைமிக் கெய்தி யிணையிலாத் திருப்
பணி புரிநகிட், டத்தமன் விழாவும் நடத்திய பின்ன ரோதிய நீதி
நூ நெரிநகிட், டத்திற நெறியின் வாசிபொற் பீட மாபர ணாதிக
ளமைத்து, வித்தகன் பரிசா ரத்தினோ டாதி வேதியர் விழைந்
திப் புரிந்தான். (௪௮)

எந்தையெம் பெருமான் மகவிழாப் பெருமை யெடுத்துரை
த்தான்மறை வல்லோன், முநதைநாள் வருணன் மோதிடக் குரு
வை முடிந்தனன் முனிமகனாவா, னந்தவெம் பழியாற் பிரமாக்க
தனா யரக்கர்வந தடல்செய மெலிந்தான், வநதுகா ரனைத்தும்
படிநதில முன்னர் வறத்தலால் மாரிமா றியதால். (௪௯)

முல்லைநா யகனைப் பணிந்துவான வர்கள் முறையிட வினிதெழு
நதருளி, யெல்லையிற் காட்சி மகப்புன லாட விருங்கடல் வேந்த
னு மெழுநது, தொல்லெவெம் பழியைத் துறந்தனன் பெருமான்
றுணைமல ரருளின யேத்த, வல்லையே லவனி யுய்ந்திடும் வானம்
வழங்கிடும் வளமிசு மன்னு. (௫௨)

வேறு.

மதிபுனைநத திருச்சடையான் மாசிமகங் கடலாடல்
விதிபுனைந்த விழாவனறே விரும்பியருள் புரியுமவிழா
துதிபுனைநத புனனுட்டுத தோன்றலே நடாததென்று
கதிபுனைநத சிவமறைநூல கற்பனையி னோதினான். (௫௧)

மாசிலா மணியார்க்கு வளாமதிப்பஞ் சமியாதி
மாசிவிழா மதிநிறைநத மகததுநாட் கடலாட
மாசிலாப் பதமுரைதத மன்னவர்க்கு வரிசைசெய்து
மாசிலா வாரணததூர் வலமவநது செயுமினென்றான். (௫௨)

மணிமதில் வாயிற்றோறு மகரதோ ரணங்கனுட்டி
யணிசெய்ப்பைங் கதலிமலி யலாக்கமுகு நிரைநாட்டிக்
கணிகவினுங் கொடிநாட்டிக் களபவிரை நிலமெழுகிப்
பணிமதிளாகும் பொன்னோடும் பாலிகைவெண் முனைபரப்பி. ( )

வயங்காட்டும புலிக்கொடியோன் மற்றவர்கள் மகத்துநெறி
வியங்காட்ட மாசிவிழா விடைக்கொடியு மேறறுவிததான்
குயங்காட்டு மரம்பையனார் கோதினட முமநடத்தி
நயங்காட்டு மிசைமுழக்க நாகருங்கண் டதிசயிப்ப. (௫௪)

ஆதியான் றிருக்கரத்தி லமர்பொற்காப் பணிசாத்தி
வீதிபொற்ப வினிதுசெல விண்ணவரு மண்ணவராய்
மேதினியோ ராங்கவர்கள் மேதக்க பெருங்காட்சிக்
கோதிலா வோலக்கங் கொண்டருளக் கண்டனனல். (௫௫)

இத்தகைய பெருஞ்சிறப்பி னெம்பிரான் நெய்வவிழா
வுத்தமநா ளொன்பதுங்கண் டெயரும்பொற் நேரூர்நது
நித்தவிழா மகிழ்ந்தருளி நித்தமன்பர்க் கருள்புரிந்து
தத்துதிரைக் கடல்விழாக் கண்டருளத் தொடங்கினான். (௫௬)

வேறு.

அடலுடை நெடுவேற் கோமா னண்ணலெம் மான்பொன் செய்த
தடமலர் முல்லை மூதூர்த் தனிவிழாக் காண்டு மென்று
படுசுடர்ப் பகலோன் வநது பணிநதிட விழிந்த தேபோற்
கடல்வழி யிரும ருங்கு நிறைவன கடவுள் வையம். (௫௭)

அங்கவர் செம்பொற் றேர்வா யடற்பரி போலு மாங்கண்
பைங்கதீர்க் கற்றை சேர்க்கும் படிவரும் பரவை வெநது
சங்கரன் வருமா கண்டு தானெதிர வேண்டு நீராச
செங்கரம் விரித்தா லொக்கு மணிக்கொடி விரித்த சீர்கள். (௫௮)

அளிமுரல் குன்று தோறு மலமரும் புயல்கள் போலும்
புளினவெண் குன்று தோறும் பொறகொடி யாடை யாட
வொளிநரு சோதி பாறு வுதயபொற கிரணம் போலுந
தளிர்புரை துகில்வி ரித்துத் தரையெலா மலர்சொ ரிந்தார். (௫௯)

சீரணி கும்ப மொன்று தென்மலை முனியைப் போற்றி
வாரணக் கடல்நீர் முததும் வாங்கியுட் கொண்டா னென்னுங்
காரண முளதோ வென்று கலங்கினீர் காணு மென்று
பூரண கும்ப ராசி பொற்புற வலங்க ரித்தார். (௬௦)

ஐயர்மால் விடைமேற் செல்ல வகிலநறும் புகைகள் காட்டித்
துய்யகர்ப் பூரத் தூளி தூவினா வான மோங்க
வையகம் விளங்கக் கண்ட மகவிழா மாகந தன்னிற்
பெய்யவே கதிர்ம றைக்கும் பின்பணிப் பீடு போலாய். (௬௧)

அணிமகத் திருநாள் முநநீ ராடினோ ரேகு மாறு
கணிதமில் விமான மெய்துங் காட்சிபோற கடலின் மீது
பணிநெடும புவியோர் தேடாப் பறபல பொருளு நீல
மணிகளு நிறைநது வானோராய் மரககலக் குழாங்கள் ஈல்க. ( )

பாத்திர மறிநது நல்காப் படிறாபோ லமுத மெல்லா
மேத்திய விண்ணோர் போற்ற விடமிடோ மிவர்க்கென் றஞ்சி
வேத்திடுந துகிரு முத்தும் வெண்டிரைக் கரத்தா லள்ளிச
சாத்தினுற போலும் வேலை தானமணி கொழித்த தங்கண். (௬௨)

கங்கையிற் சிறப்ப வேதக் கடிமணங் காட்டி யெம்மான்
பங்கயத் தாளி லாட்டப் பரவையி லிருகாற மீண்டி
யங்கண்மா ஞாலங் காக்கு மவனிலும் பவனி மானத்
தங்கிய விண்ணோர் மண்ணோர் தாழ்ந்தனர் புயல்கள போல. ( )

வருந்தவ ரெழுவர் மாதர் வானவர் மகளி ராடிப், பெருந்த
வப் பேறு பெற்றுப் பிறைமுடிப் பெம்மான் பாதம், பொருநதி
னர் பணிக வித்துப் பொருநதுழண் கொள்வார் போறபின்,
குருந்தெறி கோலம் வேலை கொண்டது முண்டு மாதோ. (௬௫)

எண்ணில்சீர் வளங்கொண் டோங்க வில்வண்ணங் கடனீ
ராடிப், புண்ணிய முகல்வன கோயில புருநதனன புவியோர்
வாழக், கண்ணினாற் கிளனி வேந்தன் கடல்விழாக் காட்சி கண்டு,
மண்ணிலா முயிரகட் கெல்லாம வான்பொருள் வழங்கி னானே.()

வேறு.

பன்னிரு ககன வாதித்தர் விதி பவனியின பேரொளி
செய்யப், பன்னிரு சுடரன நெருசுட ரினறும பகர்வது முண்
டென விளங்கிப், பன்னிரு தடககைப் பாலகன பரவும பரம்
பொருள் பன்னிரு திங்கள, பன்னிரு விழாவுங் கண்டுபா
முல்லைப் பதியிலவாழ்ந் திருநதனன் பன்னா. (௬௭)

வேறு.

முல்லை மாவனத் தெமடிரான் நிருப்பணி முடித துச
சொல்ல ருமபெருந தோற்றமே மாற்றிமெய்த தோனற
லெல்லை யிலலதோர் தமரொடுந தானைய ரோடுடு
செல்லு தறகருங் கயிலைமால் வரைப்பதி சோந்தான. (௬௮)

நரகி டைப்படு வோககொரு பாததைசீர் நடுவன்
சூரவ னாமெனக் கூறுசொற குறிகொளுங் குணத்தாற்
புரவு பூண்டிடத் தோன்றிமா சுகற்றியப் புனிதர்
பரமன மால்வரை யடைந்தன ரென்பது பயனே. (௬௯)

வாழ்க வாரண முல்லைமா வனத்திறம வளர்க
வாழ்க மாசிலா மணியடித் தாமரை வண்மை
வாழ்க சைவவைந் தெழுததியல வளவிய நீறு
வாழ்க ஸ்தலத் தடியவர் மன்னவா மகிழ்க. (௭௦)

கிள்ளிச்சோழன் முத்திபெற்றசருக்கம் முற்றம்.

ஆகத் திருவிருத்தம் ௪௧௫.

திருச்சிற்றம்பலம்.

முல்லைவாயிற் புராணம் வாழ்க.

பாடபேதம்.

பக்கம்	பாட்டு	வரி	பாடம்	பேதம்
நஉ	சஎ	ச	தத்வமசி	தத்தொமசி
நந	நஉ	ந	பாவி	பாவி
நஅ	உஎ	ச	தகமிசுத்	தருமிருத்
,,	,,	,,	தவமுசுத்	தவமிருத்
நுடு	உச	ச	பெறுங்	பொருங்
,,	உஎ	ச	சிழியா	சிகழா
நுக	நஉ	ச	னவேனமெ	வேனென்மே
நந	சந	ச	போக	மோத
நந	யந	உ	குபேரன்	கவேரன்
தக்கணம்		தக்கணம்	தெக்கணம்	தெக்கணம்

பிழை திருத்தம்.

பக்கம்	பாட்டு	வரி	பிழை	திருத்தம்
viii	க	அ	லிலனாப்	லிலனாச
எ	உ	ந	ததனே	தனனே
யஉ	யந	உ	ளாமா	ளா
நந	நஎ	ந	செப்கை	செய்கை
சந	உய	க	தீர்த்தந	தீர்த்தத்

உ

திருக்கைலாய பரம்பரைத்
தருமபுரவாதினத்துச்
சைவநூல்கள்.

தருமயாதீனத்துப் பண்டாரசாத்திரங்களாகிய

(க) சதமணிக்கோவை, (உ) ஞானதிஷ்டாத்திரயம், (ங) துக
ளறுபோதம், (ச) ஞானப்பிரகாசர் திருசசெருநூலகவல், (ரு)
தத்துவப்பிரகாசம், (க) ஞானப்பிரகாசர் தசகாரியம், (எ) சிவ
போகசாரம், (அ) முத்திநிச்சயப்பேருரை, (ஈ) பேரானந்த
சித்தியார், (இ) திரிபதார்த்தரூபாதி தசகாரியம், (கக) பதிபசு
பாசப்பனுவல், (கஉ) சிவானந்தமாலை, (கங) சாம்பிரதாயநிபய,
(கச) ஞானவாரணவிளக்கக்குறள், (கரு) பண்டாரமும்மணி
கோவை, (கக) சித்தாந்தநிச்சயம், இவற்றுட்பொருளை விளக்கும்
சிவாநுபோகசாரம், பரமததிமிரபாநு, பரமதசங்கற்ப நிரா
கரணம், பரமோபதேசம், ஐக்கியவியல், சிவதருமோத்தரம்,
சைவசமயநெறி, வடமொழியில் சசசிதானந்த கிருத வியாக்கி
யானம் (சிவஞானபோதம்), வர்ணச்சம சந்திரிகை, சைவசுநி
யாசம் முதலியன.

